ΕΥ̓ΡΕΣΙΣ ΚΑΤἈ ΤἈΞΙΝ
τ῀ς κεφαλαίωμ τ῀ῦ ὕφους τ῀ῦ κ῀ῦ Μάρκου ἁγίου Εὐαγγελίου.

Α΄.

ἀ. Α΄. Κυριακ῀ῆ πρὸ τ῀ῆς φώτων.
ι. Β΄. Τ῀ῆ β΄. τ῀ῆς ιβ΄. ἑβδομ. ματθ αἰν.
θ΄. Γ΄. Τ῀ῆ γ΄. τ῀ῆς ιβ΄. ἑβ.
ιδ΄. Δ΄. Τ῀ῆ δ΄. τ῀ῆς ιβ΄. ἑβ. ὡδὲ τ῀ῦ δαιμονιζομέν῀ου.
ιε΄. Ε΄. Τ῀ῆ πέμπτ῀ῃ τ῀ῆς δωδεκάτης ἑβδομάδος. ὡδὲ τ῀ῆς πενθερᾶς τ῀οῦ πέτρ῀ου. ματθ. ἢ λυ. ζ΄.

Β΄.

ιζ΄. ς΄. Σαββάτῳ, β΄. τ῀ῆ῀ς νηστειῶν. δ΄. ὡδὲ τ῀ῦ λεπρ῀ου. ματθ. ς΄. λυκᾶ. κ΄.
κ΄. Ζ΄. Κυριακ῀ῆ β΄. τ῀ῆ῀ς νηστειῶν. ε΄. ὡδὲ τ῀ῦ παραλυτικ῀ου. μα. ιγ΄. λυ. ιγ΄. ἰωαν. ζ΄.

Γ΄.

κά. Η΄. Σαββάτῳ, γ΄. τ῀ῆ῀ς νηστειῶν. ς΄. ὡδὲ τ῀ῦ Λευΐ. τ῀ῦ τελών῀ου. μα. ιδ΄. λυ. ιδ΄.
κγ΄. Θ΄. Τ῀ῆ ς΄. τ῀ῆς ιβ΄. ἑβ.
κδ΄. Γ΄. Σαββάτῳ τ῀ῶ ἁ. τ῀ῆ῀ς νηστειῶν. ζ΄. ὡδὲ τ῀ῦ ξηρ῀ὰν ἔχοντος τ῀ὴν χεῖρα μα. κά. λυ. ιέ.
κς΄. ΙΑ΄. Τ῀ῆ β΄. τ῀ῆς ιγ΄.
κθ΄. ΙΒ΄. Τ῀ῆ γ΄. τ῀ῆς ιγ΄. ἑβδομ. η΄. ὡδὲ τ῀ῆ῀ς ἀποστόλων ἐκλογ῀ῆς. μα. ιθ΄. λυ. ις΄.

Δ΄.

λά. ΙΓ΄. Τ῀ῆ δ΄. τ῀ῆς ιγ΄.
λδ΄. ΙΔ΄. Τ῀ῆ ε΄. τ῀ῆς ιγ΄.
λς΄. ΙΕ΄. Τ῀ῆ ς΄. τ῀ῆς ιγ΄. ἑβδομ. θ΄. ὡδὲ τ῀ῦ πορν῀ου παραβολ῀ή. μα. κδ΄. λυ. λβ΄.
λζ΄. Ις΄. Τ῀ῦ β΄. τ῀ῆς ιδ΄.
μά. ΙΖ΄. Τ῀ῆ γ΄. τ῀ῆς ιδ΄.

Ε΄.

μς΄. ΙΗ΄. Τ῀ῆ δ΄. τ῀ῆς ιδ΄. ἑβδομ. ι΄. ὡδὲ τ῀ῆς ἀποτιμήσεως τ῀ῆ῀ς ὑδάτων. μα. ιά. λυ. γ΄.
μή. ΙΘ΄. Τ῀ῆ ε΄. τ῀ῆς ιδ΄. ἑβδομ. ιά. ὡδὲ τ῀ῦ λεγεῶνος ματθ. ι δ΄. λυ. κδ΄.
μθ΄. Κ΄. Τ῀ῆ ς΄. τ῀ῆς ιδ΄. ἑβ. Σωσαπ῀ὴ μ῀ῆ μέρος ἐκ τ῀ῶ κ ἁ. ιβ΄. ὡδὲ τ῀ὸ θυγάτριόν τ῀ῦ ἀρχισυναγώγου μα. ιέ.
ΚΑ΄. Τ῀ῆ β΄. τ῀ῆς ιέ. ἑβ. κ῀αὶ ἡ ὁγδοκοπὴ τ῀ῆς ς΄. τ῀ῆ῀ς ιδ΄. ἑβ. ιγ΄. ὡδὲ τ῀ῆς αἱμορρούσης. ματ. ις΄. λυ. κς΄.
ν΄. ΚΒ΄. Τ῀ῆ γ΄. τ῀ῆς ιέ. ἑβ.

ς΄.

νγ΄. ΚΓ΄. Τ῀ῆ δ΄. τ῀ῆ῀ς ιέ. ἑβδομ. ιδ΄. ὡδὲ τ῀ὸ τ῀ῶν ἀποστόλων ὁδηγ῀ῆσαι μα. ιθ΄. λυ. κζ΄.
νϑ΄. ΚΔ΄. Αὐγούστῳ. ιέ. ὡδὲ ἰωάννυ, κ῀αὶ ἡρῴδυ, ματ. κέ.
ξά. ΚΕ΄. Τ῀ῆ έ. τ῀ῆς ιέ. ἑβδομ. ιϛ΄. ὡδὲ τ῀ὸ έ. ἄρτων ἐπ῀ὶ δύο ἰχθύων μ. κς΄. λ. κή. ἰω. ή.
ξς΄. Κς΄. Τ῀ῆ ς΄. τ῀ῆς ιέ. ἑβδομ. ιζ΄. ὡδὲ τ῀ῦ ἐν θαλάσσ῀ῃ ὡδὲ πάτ῀ου μα. κζ΄. ἰω. ϑ΄.

Ζ΄.

ξθ΄. ΚΖ΄. Τ῀ῆ β΄. τ῀ῆ῀ς ιϛ΄. ἑβδομ. ιή. ὡδὲ τ῀ῆς παραβάσεως τ῀ῆς ἐντολ῀ῆς τ῀ῦ ϑεῦ. ματ. κ ή.
ο΄. ΚΗ΄. Τ῀ῆ γ΄. τ῀ῆς ιϛ΄. ἑβ.
οά. ΚΘ΄. Τ῀ῆ δ΄. τ῀ῆς ιϛ΄. ἑβ.
οβ΄. Λ΄. Τ῀ῆ έ. τ῀ῆς ιϛ΄. ἑβ. ιθ΄. ὡδὲ τ῀ῆς συροφοινίσσης, ματ. κϑ΄.

Η΄.

οδ΄. ΛΑ΄. Σαββάτῳ, δ΄. τ῀ῆ῀ς νηστειῶν. κ΄. ὡδὲ τ῀ῦ μογγιλάλου, κ῀αὶ κωφ῀ῦ.
ος΄. ΛΒ΄. Τ῀ῆ ς΄. τ῀ῆς ς΄. ἑβ. ὡδὲ τ῀ὸ ζ΄. ἄρτων. μ. λ. ά.

Ἀπὸ τ῀ῆς παρούσης β΄. ἕως πάσ῀ης ἑβδομάδος τ῀ῦ Λευκᾶ.

οζ΄. ΛΓ΄. Τ῀ῆ β΄. τ῀ῆς ιγ΄. ἑβ. κβ΄. ὡδὲ τ῀ὴν ζύμην τ῀ὸ φαρισαίων. ματ. λβ΄. μδ΄.
π ά. ΛΔ΄. Τ῀ῆ γ΄. τ῀ῆς ιγ΄. ἑβ. κγ΄. ὡδὲ τ῀ῦ τυφλ῀ῦ.
πβ΄. ΛΕ΄. Σαββάτῳ έ. τ῀ῆ῀ς νηστειῶν. κδ΄. ὡδὲ τ῀ῆς ἐν κωμαρείᾳ ἐπερωτήσεως, μ. λγ΄.

πδ΄. Λς΄. Τ῀ῆ δ΄. τ῀ῆς ιγ΄. ἑβ. λυ. κϑ΄.
πέ. ΛΖ΄. Κυριακ῀ῆ γ΄. τ῀ῆ῀ς νηστειῶν.

Θ΄.

πζ΄. ΛΗ΄. Αὐγούστῳ, ζ΄. κέ. ὡδὲ τ῀ὸ μεταμορφώσεως τ῀ῦ κ῀ῦ. ματ. λδ΄. λυ. κᾶ λ΄.
πή. ΛΘ΄. Τ῀ῆ έ. τ῀ῆς ιγ΄. ἑβ. ὡδὲ τ῀ῦ σεληνιαζομένου. ματ. λθ΄. λυ. λβ΄.
Μ΄. Κυριακ῀ῆ, δ΄. κς΄. τ῀ῆ῀ς νηστειῶν.

Ι΄.

ηά. ΜΑ΄. Τ῀ῆ ς΄. τ῀ῆς ιγ΄. ἑβδομ. κζ΄. ὡδὲ τ῀ῆ῀ς ὀλιγοπιστίας μειζόνων τ῀ὶς μείζων ματθ.
ηθ΄. ΜΒ΄. Τ῀ῆ β΄. τ῀ῆς ιδ΄. ἑβδομ. κή. ὡδὲ τ῀ῆ῀ς ἐπερωτησάντων τ῀ὸν κ῀ῦ. εἰ ἔξεστιν ἀπολῦσαι τ῀ὴ γυναῖκα ματ. μ΄.
ρέ. ΜΔ΄. Τ῀ῆ δ΄. τ῀ῆς ιδ΄. ἑβ.
ρζ΄. ΜΕ΄. Τ῀ῆ έ. τ῀ῆς δι΄. ἑβ. ϑ΄. ὡδὲ τ῀ῦ ἐπερωτήσαντος πλουσίου τ῀ὸν κ῀ῦ. ματθ. μδ΄. λυκᾶ ξδ΄.
ρί. Μς΄. Τ῀ῆ ς΄. τ῀ῆς ιδ΄. ἑβ.
ριβ΄. ΜΖ΄. Κυριακ῀ῆ, έ. λ΄. τ῀ῆ῀ς νηστειῶν. ὡδὲ τ῀ῆ῀ς ὑμῶν ζεβεδαίου ματ. μ γ΄.
ριϛ΄. ΜΗ΄. Τ῀ῆ β΄. τ῀ῆς ιέ. ἑβδομ. λά. ὡδὲ βαρτιμαίου τ῀ῦ τυφλ῀ῦ μα. μδ΄. λυ. ξδ΄.

ΙΑ΄.

ριζ΄. ΜΘ΄. Τ῀ῆ β΄. τ῀ῆς ἀποκρεω. λβ΄. ὡδὲ τ῀ῦ πώλου ματ. μέ. λυ. ξ ή. ἰωαν. ιδ΄.
ρκ΄. Ν΄. Τ῀ῆ γ΄. τ῀ῆς ιέ. ἑβ. λγ΄. ὡδὲ τ῀ὸ ξηρανθ῀ήσης συκ῀ῆς ματ. μ ζ΄.
ρκδ΄. ΝΑ΄. Τ῀ῆ δ΄. τ῀ῆς β΄. ἑβ. λδ΄. ὡδὲ ἀμνησικακίας.
ρκζ΄. ΝΒ΄. Τ῀ῆ έ. τ῀ῆς ιέ. ἑβ. λέ. ὡδὲ τ῀ῆ῀ς ἐπερωτησάντων τ῀ὸν κ῀ῦ ἀρχιερέων ζ῀ὲ πρεσ.

ΙΒ΄.

ρκή. ΝΓ΄. Τ῀ῆ ς΄. τ῀ῆς ιέ. ἑβ. λς΄. ὡδὲ τ῀ῦ ἀμπελῶνος, ματ. ν΄. λυ. ό.
ρλ΄. ΝΔ΄. Τ῀ῆ β΄. τ῀ῆς ις΄. ἑβ. λζ΄. ὡδὲ τ῀ὸν ἐπερωτησάντων δι῀ὰ τ῀ὸ κ῀ῆνσον μ. νβ΄. λ. οά
ΝΕ΄. Τ῀ῆ γ΄. τ῀ῆς ις΄. ἑβ. λή. ὡδὲ τ῀ῆ῀ς σαδδυκαίων. ματ. ν γ΄. λυ. ο β΄.
ρλά. Νς΄. Τ῀ῆ τετ῀άρτ῀ῃ, τ῀ῆς ις΄. ἑβδομ. λϑ. ὡδὲ τ῀ῦ γραμματέως κ῀αὶ μ΄. ὡδὲ τ῀ῆς τ῀ῦ κ῀ῦ. ἐπερωτήσεως. μα. ν δ΄. λυ. λ έ.
ρλέ. ΝΖ΄. Τ῀ῆ έ. τ῀ῆς ις΄. ἑβ. μά. ὡδὲ τ῀ῆς τὰ δύο λεπτὰ βαλ῀ούσης.
ρλζ΄. ΝΗ΄. Τ῀ῆ ς΄. τ῀ῆς ις΄. ἑβ. μβ΄. ὡδὲ τ῀ῆς σωτηρίας. ματ. λυ. ο έ.

ΙΓ΄.

ρλϑ΄. ΝΘ΄. Τ῀ῆ β΄. τ῀ῆς ιζ΄. ἑβ.
ρμβ΄. Ξ΄. Τ῀ῆ γ΄. τ῀ῆς ιζ΄. ἑβ.
ρ ν΄ ΞΑ΄. Τ῀ῆ δ΄. τ῀ῆς ιζ΄. ἑβδομ.
ρνβ΄. ΞΒ. Τ῀ῆ έ. τ῀ῆς ιζ΄. ἑβ. μγ΄. ὡδὲ τ῀ῆς ἡμέρας κ῀ὴ ὥρας ματ. ν ή.
ρνή. ΞΓ΄. Τ῀ῆ ς΄. τ῀ῆς ιζ΄. ἑβ. μδ΄. ὡδὲ τ῀ῆς ἀλειψάσης τ῀ὸν κ῀ῦ μύρῳ. ματ. ξ β΄. λυ. κ ά. ἰωαν. ι β΄.
ρξ΄. ΞΔ΄. Τ῀ῆ γ΄. τ῀ῆς ἀποκρεω. με. ὡδὲ τ῀ὸ πάσχα μα. ξ γ΄. λυ. ο ς΄. κ῀ὴ ὡδὲ τ῀ῆς παραδόσεως προφητεία, ματ. ξ δ΄.

ΙΕ΄.

ρπά. ΞΕ΄. Τ῀ῆ δ΄. τ῀ῆς ἀποκρεω. μς΄. ὡδὲ τ῀ῆς ἀρνήσεως πέτρ῀ου μα. ξ γ΄. λυ. ος΄.
ρμή. Ξς΄. Τ῀ῆ έ. τ῀ῆς ἀποκρεω.
σζ΄. ΞΖ. ΞΗ΄. ς΄. τ῀ῆ῀ς ἁγίων παθ῀ῶν κ῀ὴ τ῀ῆς ἕκτης ὥρας. μζ΄. ὡδὲ τ῀ῆς αἰτήσεως τ῀ο῀ῦ σώματος τ῀ῦ κυρίου. μ. λυ. π β΄. ἰωαν. ι ή.
σκζ΄. ΞΘ΄. δέκατον τ῀ῆ῀ς ἁγίων παθ῀ῶν.

Ο΄. Ἑωθινὸν β΄.
Ἑωθινὸν γ΄.

ΒΙΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΑΡΚΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ

κατὰ σοφρόνιον.

Μᾶρκος μαθητὴς καὶ ἑρμηνευτὴς Πέτρου, καθὼς τοῦ Πέτρου ἐξηγουμένου ἀκήκοε, παρακληθεὶς ὑπὸ τῆς Ῥώμης παρὰ τῶν ἀδελφῶν, βραχὺ συνέταξεν εὐαγγέλιον. ὥστε ὑπὸ εὐτυχοῦς Πέτρου ἐδοκίμασε, καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ αὐαγνωσθησόμενον ἀυθεντίσας ἐξέδωκε, καθὰ συνεγράψατο κλήμης ὑπὸ τῷ ἕκτῳ τῆς ὑποτυπώσεων λόγῳ, καὶ παπίας ἱεραπολίτης ἐπίσκοπος. μέμνηται τούτου τοῦ Μάρκου, ὃ Πέτρος ὑπὸ τῇ πρώτῃ ἐπιστολῇ, ἐπ' ὀνόματι βαβυλῶνος, ἐκκομικῶς Ῥώμην σημαίνων. ἀσπάζεται ὑμᾶς φησὶν ἡ ὑπὸ βαβυλῶνι συνεκλεκτὴ, καὶ Μάρκος ὁ ἐμὸς υἱός. παραλαβὼν τοιγαροῦν τὸ εὐαγγέλιον ὅπερ αὐτὸς συνέταξε, κατέλαμβανε τὴν αἴγυπτον, καὶ πρῶτος ὑπὲρ Ἀλεξανδρείᾳ, Ἰησοῦν Χριστὸν κηρύττων κατεστήσατο ἐκκλησίαν. τοσαύτη παιδεύσει καὶ βίου καρτερίᾳ διέπρεψεν, ὥστε πάντας τοὺς ἀκολουθοῦντας τῷ Χριστῷ ἕπεσθαι τῇ τούτου διαγωγῇ, ὅθεν καὶ φίλωνα τὸν ἰουδαίων ἐλλογιμώτατος, ὁρῶν ὑπὲρ Ἀλεξανδρείᾳ πρώτην ἐκκλησίαν ἔτι ἰουδαΐζουσαν, ὡσανεὶ εἰς ἔπαινον τῆς οἰκείας ἕνεκα, βίβλον περὶ τῆς τούτων διαγωγῆς συνεγράψατο, καὶ ὥσπερ Λουκᾶς διηγεῖται τοὺς ὑπὲρ ἱεροσολύμοις πιστεύσαντας πάντα ἐκποιησάμενα κοινὰ, οὕτως καὶ οὗτος ὑπὲρ Ἀλεξανδρείᾳ τῷ Μάρκου τοῦ διδασκάλου ἐώρα γινόμενον, τὴν μνήμην παρέδωκε. τελευτήσας δὲ τῷ ὀγδόῳ τοῦ μέρωνος ἔτει, ἀπετέθη ὑπὲρ Ἀλεξανδρείᾳ, διαδεξαμένου αὐτὸν, Ἀνιανοῦ.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ ΒΙΟΣ ΕΚ ΤΗΣ ΤΟΥ ΔΩΡΟΘΕΟΥ

μάρτυρος καὶ Τυρίωνος Ἐπισκόπου Συνόψεως.

Μᾶρκος ὁ εὐαγγελιστὴς, ὁ πρῶτος Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπος, ἀλεξανδρεῦσι καὶ πάσῃ τῇ περιχώρῳ αὐτῆς ἐκήρυξε τὸ εὐαγγέλιον τοῦ κυρίου, ἀπὸ αἰγύπτου καὶ μέχρι πενταπόλεως. ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας νέρωνος, ὑπ' Ἀλεξανδρείᾳ καλῶν λαβὼν, καὶ τὸν βραχίλαν, καὶ συρθεὶς ἀπὸ τοῦ καλουμένου βουκόλου τόπου, ἕως τοῦ καλουμένου ἀγγέλων, ἐκεῖ ἐκάπνευσεν ἀπὸ τοῦ εἰδωλομανοῦς. μιὰ φαρμουθίλεως, καὶ ἐκεῖ ἐτάφη ὑπὸ τοῖς βουκόλοις.

ΟΑΓΙΟΣ. ΜΑΡΚΟΣ

ΣΑΒΒΑΤΩ

ΠΡΩΤΩ.

ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

B'.

Εἰς τὸ κατὰ Μάρκον. ι.

Ω καιρῷ ἐκείνῳ, Ἐπορεύετο ὁ Ἰς τοῖς σάββασι διὰ τῶν σπορίμων, καὶ ἤρξαντο οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὁδὸν ποιεῖν, τίλλοντες τοὺς στάχυας. Καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἔλεγον αὐτῷ. ἴδε τί ποιοῦσιν ἐν τοῖς σάββασιν ὃ οὐκ ἔξεστι. Καὶ αὐτὸς ἔλεγε αὐτοῖς. οὐδέποτε ἀνέγνωτε τί ἐποίησε Δαβὶδ, ὅτε χρείαν ἔσχε, καὶ ἐπείνασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ; πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ, ἐπὶ Ἀβιάθαρ τοῦ ἀρχιερέως, καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγε, οὓς οὐκ ἔξεστι φαγεῖν, εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσι; καὶ ἔδωκε καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ οὖσι; Καὶ ἔλεγε αὐτοῖς, τὸ σάββατον διὰ τὸν ἄνθρωπον ἐγένετο, οὐχ ὁ ἄνθρωπος διὰ τὸ σάββατον, ὥστε κύριός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ σαββάτου, καὶ εἰσῆλθε πάλιν εἰς τὴν συναγωγήν. Καὶ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος ἐξηραμμένην ἔχων τὴν χεῖρα. καὶ παρετήρουν αὐτὸν, εἰ τοῖς σάββασι θεραπεύσει

ἀπ. Βασι. κ. ά.

Δαβίτ. κθ'.

κε'. β'.

Περὶ τοῦ ξηρὰν ἔχοντος τὴν χεῖρα. ζ.

δ'. β'. αὐτὸν, ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ. Καὶ λέγει τῷ ἀνθρώπῳ, τῷ ἐξηραμμένην ἔχοντι τὴν χεῖρα, ἔγειραι εἰς τὸ μέσον. Καὶ λέγει αὐτοῖς, ἔξεστι τοῖς σάββασιν ἀγαθοποιῆσαι, ἢ κακοποιῆσαι; ψυχὴν σῶσαι, ἢ ἀποκτεῖναι; οἱ δὲ ἐσιώπων. Καὶ περιβλεψάμενος αὐτοὺς μετ' ὀργῆς συλλυπούμενος ἐπὶ τῇ πωρώσει τῆς καρδίας αὐτῶν, λέγει τῷ ἀνθρώπῳ, ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου. Καὶ ἐξέτεινε, καὶ ἀπεκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑγιὴς, ὡς ἡ ἄλλη.

A'.

Κυριακῇ, ἀ. τῶν νηστειῶν.

Εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην. ε.

Ω καιρῷ ἐκείνῳ, Ἠθέλησεν ὁ Ἰς ἐξελθεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ εὑρίσκει Φίλιππον, καὶ λέγει αὐτῷ, ἀκολούθει μοι. Ἦν δὲ ὁ Φίλιππος, ἀπὸ Βηθσαϊδὰ, ἐκ τῆς πόλεως Ἀνδρέου, καὶ Πέτρου. Εὑρίσκει Φίλιππος τὸν Ναθαναὴλ, καὶ λέγει αὐτῷ. ὃν ἔγραψε Μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ. καὶ οἱ προφῆται, εὑρήκαμεν Ἰησοῦν.

Γ'.

τὸν

τὸν υἱὸν Ꝺ ἰωσὴφ, τὸν ἀπὸ ναζαρὲτ. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ναθαναὴλ, ἐκ ναζαρὲτ δύναταί τι ἀγαθὸν εἶναι; λέγει αὐτῷ φίλιππος, ἔρχου καὶ ἴδε. Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τὸν ναθαναὴλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν, καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ, ἴδε ἀληθῶς ἰσραηλίτης, ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστι. Λέγει αὐτῷ ναθαναὴλ, πόθεν με γινώσκεις. Ἀπεκρίθη ὁ ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ. πρὸ τοῦ σε φίλιππον φωνῆσαι, ὄντα ὑπὸ τὴν συκῆν, εἶδόν σε. Ἀπεκρίθη ναθαναὴλ, καὶ λέγει αὐτῷ, ῥαββὶ. σὺ εἶ ὁ υἱὸς Ꝺ θεοῦ σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τοῦ ἰσραὴλ. Ἀπεκρίθη ὁ ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ. ὅτι εἶπόν σοι, εἶδόν σε ὑποκάτω τῆς συκῆς, πιστεύεις. μείζω τούτων ὄψει καὶ λέγει αὐτῷ, ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπάρτι ὄψεσθε τὸν οὐρανὸν ἀνεῳγότα, καὶ Ꝺ ἀγγέλους Ꝺ θεοῦ, ἀναβαίνοντας καὶ καταβαίνοντας, ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

Β'.

Σαββάτῳ, β'. τῆς νηστειῶν.
Ἐκ Ꝺ κατὰ Μάρκον. ς'.

Ω καιρῷ ἐκείνῳ, Ἀπῆλθεν ὁ ἰησοῦς εἰς ἔρημον τόπον, κἀκεῖ προσηύχετο. Καὶ κατεδίωξαν αὐτὸν, ὁ Σίμων καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ. καὶ εὑρόντες αὐτὸν, λέγουσιν αὐτῷ, ὅτι πάντες σε ζητοῦσι. Καὶ λέγει αὐτοῖς, ἄγωμεν εἰς τὰς ἐχομένας κωμοπόλεις, ἵνα καὶ ἐκεῖ κηρύξω. εἰς Ꝺ τοῦτο γὰρ ἐξελήλυθα. Καὶ ἦν κηρύσσων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, εἰς ὅλην τὴν γαλιλαίαν, καὶ τὰ δαιμόνια ἐκβάλλων. Καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτὸν λεπρὸς, παρακαλῶν αὐτὸν, καὶ γονυπετῶν αὐτὸν, καὶ λέγων αὐτῷ. ὅτι ἐὰν θέλῃς, δύνασαί με καθαρίσαι

ξ'. ἡ.

Πρὸ τῆς δευτ. δ'

Ὁ δὲ ἰησοῦς σπλαγχνισθείς, ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἥψατο αὐτοῦ. καὶ λέγει αὐτῷ, θέλω, καθαρίσθητι. Καὶ εἰπόντος αὐτοῦ, εὐθέως ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ ἡ λέπρα, καὶ ἐκαθαρίσθη καὶ ἐμβριμησάμενος αὐτῷ, εὐθέως ἐξέβαλεν αὐτὸν καὶ λέγει αὐτῷ, ὅρα μηδενὶ μηδὲν εἴπῃς ἀλλὰ ὕπαγε, σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἱερεῖ, καὶ προσένεγκε περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου, ἃ προσέταξε μωσῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.

Κυριακῇ, β'. τῆς νηστειῶν.
Ἐκ Ꝺ κατὰ Μάρκον. ζ'.

Ω καιρῷ ἐκείνῳ, Εἰσῆλθεν ὁ ἰς εἰς καπερναὸμ, καὶ ἠκούσθη ὅτι εἰς οἶκόν ἐστι, καὶ εὐθέως συνήχθησαν πολλοὶ, ὥστε μηκέτι χωρεῖν μηδὲ τὰ πρὸς τὴν θύραν, καὶ ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον. Καὶ ἔρχονται πρὸς αὐτὸν φέροντες παραλυτικὸν, αἰρόμενον ὑπὸ τεσσάρων. καὶ μὴ δυνάμενοι προσεγγίσαι αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον; ἀπεστέγασαν τὴν στέγην ὅπου ἦν καὶ ἐξορύξαντες, χαλῶσι τὸν κράβαττον, ἐφ' ᾧ ὁ παραλυτικὸς κατέκειτο. Ἰδὼν δὲ ὁ ἰς τὴν πίστιν αὐτῶν, λέγει τῷ παραλυτικῷ, τέκνον, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου. Ἦσαν δέ τινες τῶν γραμματέων ἐκεῖ καθήμενοι, καὶ διαλογιζόμενοι, ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν; τί οὗτος οὕτω λαλεῖ βλασφημίας, τίς δύναται ἀφιέναι ἁμαρτίας εἰ μὴ εἷς ὁ θεός; Καὶ εὐθέως ἐπιγνοὺς ὁ ἰς τῷ πνεύματι αὐτοῦ, ὅτι οὕτως διαλογίζονται ἐν ἑαυτοῖς, εἶπεν αὐτοῖς. τί ταῦτα διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν. τί ἐστιν εὐκοπώτερον εἰπεῖν τῷ παραλυτικῷ ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι, ἢ εἰπεῖν

κ'. ά.

Πρὸ τῆς παραλυτικῷ. ά.

ἔγειραι, καὶ ἆρόν σου, τὸν κράββατόν, καὶ περιπάτει; Ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ἀφιέναι ἐπὶ τῆς γῆς ἁμαρτίας. λέγει τῷ παραλυτικῷ, σοὶ λέγω, ἔγειραι, καὶ ἆρόν τὸν κράββατόν σου, καὶ ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου. Καὶ ἠγέρθη εὐθέως, καὶ ἆρας, τὸν κράββατον, ἐξῆλθεν ἐναντίον πάντων. Ὥστε ἐξίστασθαι πάντας, καὶ δοξάζειν τὸν θεὸν, λέγοντας, ὅτι οὐδέποτε οὕτως εἴδομεν. β'.

Σαββάτῳ, γ'. τῆς νηστειῶν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. ή.

Ὡ καιρῷ ἐκείνῳ, Παράγων ὁ Ἰησοῦς, εἶδε Λευὶν τὸν τοῦ Ἀλφαίου καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, καὶ λέγει αὐτῷ, ἀκολούθει μοι. καὶ ἀναστὰς, ἠκολούθησεν αὐτῷ. Καὶ ἐγένετο αὐτὸν κατακεῖσθαι ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, καὶ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ, συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ, καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. ἦσαν γὰρ πολλοὶ, καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι, ἰδόντες αὐτὸν ἐσθίοντα, μετὰ τῶν τελωνῶν, καὶ ἁμαρτωλῶν, ἔλεγον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. τί, ὅτι μετὰ τῶν τελωνῶν, καὶ ἁμαρτωλῶν, ἐσθίει καὶ πίνει; Καὶ ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς, λέγει αὐτοῖς, οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες· οὐκ ἦλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν. ζ'.

Κυριακῇ, γ'. τῆς νηστειῶν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. λζ'.

Εἶπεν ὁ Κύριος, ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι. ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν, ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου, οὗτος σώσει αὐτήν. Τί γὰρ ὠφελήσει ἄνθρωπος ἐὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; Ὃς γὰρ ἂν ἐπαισχυνθῇ με, καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἁμαρτωλῷ, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ἐπαισχυνθήσεται αὐτὸν, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, μετὰ τῶν ἁγίων ἀγγέλων τῶν ἁγίων. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἰσί τινες τῶν ὧδε ἑστηκότων, οἵτινες οὐ μὴ γεύσωνται θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει. ι'. ια'.

Σαββάτῳ, δ'. τῆς νηστειῶν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. λά.

Ὡ καιρῷ ἐκείνῳ, Ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐκ τῶν ὁρίων Τύρου καὶ Σιδῶνος, ἦλθε παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, ἀνὰ μέσον τῆς ὁρίων Δεκαπόλεως. Καὶ φέρουσιν αὐτῷ, κωφὸν μογιλάλον, καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν, ἵνα ἐπιθῇ αὐτῷ τὴν χεῖρα. Καὶ ἐπιλαβόμενος αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὄχλου κατ' ἰδίαν, ἔβαλε τοὺς δακτύλους αὐτοῦ, εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ. καὶ πτύσας, ἥψατο τῆς γλώσσης αὐτοῦ, καὶ ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν, ἐστέναξε, καὶ λέγει αὐτῷ. ἐφφαθά, ὅ ἐστι, διανοίχθητι. Καὶ εὐθέως, διηνοίχθησαν αὐτοῦ αἱ ἀκοαὶ, καὶ ἐλύθη ὁ δεσμὸς τῆς γλώσσης αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει ὀρθῶς, καὶ διεστείλατο αὐτοῖς, ἵνα μηδενὶ εἴπωσιν. Ὅσον δὲ αὐτὸς αὐτοῖς διεστέλλετο, μᾶλλον περισσότερον ἐκήρυσσον. καὶ ὑπερπερισσῶς ἐξεπλήσ-

Τὸν αὐτὸν κινεῖσθαι μετὰ ὕψους.

Περὶ τοῦ μογιλαλοῦ.

πλήσοντο, λέγοντες. καλῶς πάντα πεποίηκε, καὶ τοὺς κωφοὺς ποιεῖ ἀκούειν, καὶ τοὺ ἀλάλους λαλεῖν.

Θ΄. Κυριακῇ, δ΄. τῶν νηστειῶν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. μέ.

Ω καιρῷ ἐκείνῳ, Ἀνέστη πρωΐ ἔννυχα, λίαν πρωΐ, καὶ ἐξῆλθε, καὶ ἀπῆλθεν εἰς ἔρημον τόπον, κἀκεῖ προσηύχετο. Καὶ κατεδίωξεν αὐτὸν Σίμων καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ. Καὶ εὗρον αὐτὸν, καὶ λέγουσιν αὐτῷ, ὅτι πάντες ζητοῦσί σε. Καὶ λέγει αὐτοῖς· ἄγωμεν ἀλλαχοῦ εἰς τὰς ἐχομένας κωμοπόλεις, ἵνα καὶ ἐκεῖ κηρύξω· εἰς τοῦτο γὰρ ἐξῆλθον. Καὶ ἦλθε κηρύσσων εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν, καὶ εἰς ὅλην τὴν Γαλιλαίαν, καὶ τὰ δαιμόνια ἐκβάλλων. Καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτὸν λεπρὸς παρακαλῶν αὐτὸν, καὶ γονυπετῶν αὐτὸν, καὶ λέγων αὐτῷ ὅτι ἐὰν θέλῃς, δύνασαί με καθαρίσαι. Καὶ ὁ Ἰησοῦς σπλαγχνισθεὶς, ἐκτείνας τὴν χεῖρα αὐτοῦ, ἥψατο αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτῷ· θέλω, καθαρίσθητι. Καὶ εὐθέως ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ ἡ λέπρα, καὶ ἐκαθαρίσθη. Καὶ ἐμβριμησάμενος αὐτῷ εὐθέως ἐξέβαλεν αὐτόν. Καὶ λέγει αὐτῷ· ὅρα μηδενὶ μηδὲν εἴπῃς· ἀλλὰ ὕπαγε σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἱερεῖ, καὶ προσένεγκε περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου ἃ προσέταξε Μωσῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. Ὁ δὲ ἐξελθὼν ἤρξατο κηρύσσειν πολλὰ καὶ διαφημίζειν τὸν λόγον, ὥστε μηκέτι αὐτὸν δύνασθαι φανερῶς εἰς πόλιν εἰσελθεῖν, ἀλλ' ἔξω ἐπ' ἐρήμοις τόποις ἦν· καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτὸν πανταχόθεν.

Σαββάτῳ, ε΄. τῶν νηστειῶν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. λέ.

Ω καιρῷ ἐκείνῳ, Ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὰς κώμας Καισαρείας τῆς Φιλίππου, καὶ ἐν τῇ ὁδῷ, ἐπηρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγων αὐτοῖς. τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι; οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ λέγοντες· Ἰωάννην τὸν Βαπτιστὴν καὶ ἄλλοι, Ἠλίαν. ἄλλοι δὲ, ἕνα τῶν προφητῶν. Καὶ αὐτὸς λέγει αὐτοῖς. ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, λέγει αὐτῷ· σὺ εἶ ὁ Χριστός. Καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς, ἵνα μηδενὶ λέγωσι περὶ αὐτοῦ. Καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτοὺς, ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, πολλὰ παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων, καὶ τῶν ἀρχιερέων, καὶ τῶν γραμματέων, καὶ ἀποκτανθῆναι, καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀναστῆναι.

Κυ-

Κυριακῇ, ε. τῶν νηστειῶν.

Ἐκ τοῦ κτ̃ Μάρκου. μζ'.

Ω̃ καιρῷ ἐκείνῳ, Παραλαμβάνει ὁ ἰ̃ς τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ, καὶ ἤρξατο αὐτοῖς λέγειν, τὰ μέλλοντα αὐτῷ συμβαίνειν, ὅτι ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθ̃, παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσι, καὶ τοῖς γραμματεῦσι, καὶ κατακρινοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ, καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐμπαίξουσιν αὐτῷ, καὶ μαστιγώσουσιν αὐτὸν, καὶ ἐμπτύσουσιν αὐτῷ, καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτὸν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται. Καὶ προσπορεύονται αὐτῷ, Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης, οἱ υἱοὶ Ζεβεδαίου, λέγοντες. διδάσκαλε, θέλομεν ἵνα ὃ ἐὰν αἰτήσωμεν, ποιήσῃς ἡμῖν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς. τί θέλετε ποιῆσαί με ὑμῖν; οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ, δὸς ἡμῖν, ἵνα εἷς ἐκ δεξιῶν σου, καὶ εἷς ἐξ ἀριστερῶν σου, καθίσωμεν ἐν τῇ δόξῃ σου. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς. οὐκ οἴδατε τί αἰτεῖσθε. δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω; καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθῆναι; οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ, δυνάμεθα. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς. τὸ μὲν ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω, πίεσθε καὶ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθήσεσθε, τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ ἀριστερῶν μου, οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται. Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα, ἤρξαντο ἀγανακτεῖν περὶ Ἰακώβου, καὶ Ἰωάννου. Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς, λέγει αὐτοῖς. οἴδατε ὅτι οἱ δοκοῦντες ἄρχειν τῶν ἐθνῶν, κατακυριεύουσιν αὐτῶν. καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῶν, κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν. οὐχ οὕτως δὲ ἔσται ἐν ὑμῖν. ἀλλ' ὃς ἐὰν θέλῃ γενέσθαι, μέγας ἐν ὑμῖν, ἔσται ὑμῶν διάκονος. καὶ ὃς ἐὰν θέλῃ ὑμῶν γενέσθαι πρῶτος, ἔσται πάντων δοῦλος. Καὶ γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθ̃, οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι, καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, λύτρον ἀντὶ πολλῶν. ριδ'. ι.

Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. λθ'.

Ω̃ καιρῷ ἐκείνῳ, Ἦν τις ἀσθενῶν Λάζαρος ἀπὸ Βηθανίας ἐκ τῆς κώμης Μαρίας καὶ Μάρθας τ̃ ἀδελφῆς αὐτ̃. Ἦν δὲ Μαρία ἡ ἀλείψασα τὸν κύριον μύρῳ, καὶ ἐκμάξασα τοὺς πόδας αὐτοῦ ταῖς θριξὶν αὐτῆς, ἧς ὁ ἀδελφὸς Λάζαρος, ἠσθένει. Ἀπέστειλαν οὖν αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν, λέγουσαι. κ̃ε, ἴδε ὃν φιλεῖς, ἀσθενεῖ. Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν. αὕτη ἡ ἀσθένεια, οὐκ ἔστι πρὸς θάνατον, ἀλλ' ὑπὲρ τ̃ δόξης τοῦ θεοῦ, ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ δι' αὐτ̃. Ἠγάπα δὲ ὁ Ἰ̃ς τὴν Μάρθαν, καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτ̃, καὶ τὸν Λάζαρον, ὡς οὖν ἤκουσεν ὅτι ἀσθενεῖ, τότε μὲν ἔμεινεν ἐν ᾧ ἦν τόπῳ δύο ἡμέρας. ἔπειτα μετὰ τοῦτο, λέγει τοῖς μαθηταῖς, ἄγωμεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν πάλιν. Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταί. ῥαββί, νῦν ἐζήτουν σε λιθάσαι οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ πάλιν ὑπάγεις ἐκεῖ; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰ̃ς, οὐχὶ δώδεκα εἰσὶν ὧραι τῆς ἡμέρας, ἐάν τις περιπατῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ, οὐ προσκόπτει, ὅτι τὸ φῶς τ̃ κόσμου τούτου βλέπει. ἐὰν δέ τις περιπατῇ ἐν τῇ νυκτὶ, προσκόπτει ὅτι τὸ φῶς οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ. Ταῦτα ριε'. ι.

ISMANOGLIO

τα εἶπε, καὶ μὴ τοῦτο λέγει αὐτοῖς, λάζαρος ὁ φίλος ἡμῶν κεκοίμηται, ἀλλὰ πορεύομαι, ἵνα ἐξυπνήσω αὐτόν. Εἶπον οὖν οἱ μαθηταὶ αὐτῷ, κέ, εἰ κεκοίμηται σωθήσεται, εἰρήκει δὲ ὁ ἰς, περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἐκεῖνοι δὲ ἔδοξαν, ὅτι περὶ τῆς κοιμήσεως τοῦ ὕπνου λέγει. Τότε οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἰς παῤῥησίᾳ. λάζαρος ἀπέθανε, καὶ χαίρω δι' ὑμᾶς, ἵνα πιστεύσητε, ὅτι οὐκ ἤμην ἐκεῖ, ἀλλὰ ἄγωμεν πρὸς αὐτόν. Εἶπεν οὖν θωμᾶς ὁ λεγόμενος δίδυμος τοῖς συμμαθηταῖς, ἄγωμεν καὶ ἡμεῖς, ἵνα ἀποθάνωμεν μετ' αὐτοῦ. Ἐλθὼν οὖν ὁ ἰς, εὗρεν αὐτὸν τέσσαρας ἡμέρας ἤδη ἔχοντα ἐν τῷ μνημείῳ. Ἦν δὲ ἡ βηθανία ἐγγὺς τῶν ἱεροσολύμων, ὡς ἀπὸ σταδίων δεκαπέντε, καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν ἰουδαίων, ἐληλύθεισαν πρὸς τὰς περὶ μάρθαν καὶ μαρίαν, ἵνα παραμυθήσωνται αὐτὰς περὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν. Ἡ οὖν μάρθα ὡς ἤκουσεν ὅτι ἰς ἔρχεται, ὑπήντησεν αὐτῷ. μαρία δὲ ἐν τῷ οἴκῳ ἐκαθέζετο. Εἶπεν οὖν ἡ μάρθα πρὸς τὸν ἰν, κέ, εἰ ἦς ὧδε, ὁ ἀδελφός μου οὐκ ἂν ἐτεθνήκει. ἀλλὰ καὶ νῦν οἶδα, ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσῃ τὸν θεὸν, δώσει σοι ὁ θεός. Λέγει αὐτῇ ὁ ἰς, ἀναστήσεται ὁ ἀδελφός σου. Λέγει αὐτῷ μάρθα, οἶδα ὅτι ἀναστήσεται ἐν τῇ ἀναστάσει, ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. Εἶπε οὖν αὐτῇ ὁ ἰησοῦς. ἐγώ εἰμι ἡ ἀνάστασις, καὶ ἡ ζωή· ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, κἂν ἀποθάνῃ ζήσεται. καὶ πᾶς ὁ ζῶν καὶ πιστεύων εἰς ἐμὲ, οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα, πιστεύεις τοῦτο; Λέγει αὐτῷ, ναὶ κέ, ἐγὼ πεπίστευκα, ὅτι σὺ εἶ ὁ χς, ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, ὁ εἰς τὸν κόσμον ἐρχόμενος. Καὶ τοῦτο εἰποῦσα ἀπῆλθε, καὶ ἐφώνησε μαρίαν τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς, λάθρᾳ εἰποῦσα. ὁ διδάσκαλος πάρεστι καὶ φωνεῖσε. Ἐκείνη ὡς ἤκουσεν, ἐγείρεται ταχὺ, καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτόν, ὅπω δὲ ἐληλύθει ὁ ἰς εἰς τὴν κώμην. ἀλλ' ἦν ἐν τῷ τόπῳ, ὅπου ὑπήντησεν αὐτῷ ἡ μάρθα. οἱ οὖν ἰουδαῖοι οἱ ὄντες μετ' αὐτῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ παραμυθούμενοι αὐτὴν, ἰδόντες τὴν μαρίαν, ὅτι ταχέως ἀνέστη καὶ ἐξῆλθεν, ἠκολούθησαν αὐτῇ, λέγοντες, ὅτι ὑπάγει εἰς τὸ μνημεῖον, ἵνα κλαύσῃ ἐκεῖ. Ἡ οὖν μαρία, ὡς ἦλθεν ὅπου ἦν ὁ ἰησοῦς, ἰδοῦσα αὐτὸν, ἔπεσεν αὐτοῦ πρὸς τοὺς πόδας, λέγουσα αὐτῷ. κέ, εἰ ἦς ὧδε, οὐκ ἂν ἀπέθανέ μου ὁ ἀδελφός. Ὁ ἰησοῦς οὖν ὡς εἶδεν αὐτὴν κλαίουσαν, καὶ τοὺς συνελθόντας αὐτῇ ἰουδαίους κλαίοντας, ἐνεβριμήσατο τῷ πνεύματι, καὶ ἐτάραξεν ἑαυτὸν καὶ εἶπε. ποῦ τεθείκατε αὐτόν; Λέγουσιν αὐτῷ. κέ, ἔρχου καὶ ἴδε. Ἐδάκρυσεν ὁ ἰησοῦς. ἔλεγον οὖν οἱ ἰουδαῖοι. ἴδε πῶς ἐφίλει αὐτόν. Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν, εἶπον οὐκ ἠδύνατο οὗτος ὁ ἀνοίξας τοῦ ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ, ποιῆσαι, ἵνα καὶ μὴ ἀποθάνῃ. Ὁ ἰς οὖν πάλιν, ἐμβριμώμενος ἐν ἑαυτῷ, ἔρχεται εἰς τὸ μνημεῖον. ἦν δὲ σπήλαιον, καὶ λίθος ἐπέκειτο ἐπ' αὐτῷ. Λέγει ὁ ἰς, ἄρατε τὸν λίθον. λέγει αὐτῷ ἡ ἀδελφὴ τοῦ τεθνηκότος μάρθα, κέ, ἤδη ὄζει, τεταρταῖος γάρ ἐστι. Λέγει αὐτῇ ὁ ἰησοῦς οὐκ εἶπόν σοι, ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς, ὄψει τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ; ἦραν οὖν τὸν λίθον, οὗ ἦν ὁ τεθνηκὼς κείμενος. Ὁ δὲ ἰησοῦς ἦρε τοὺς ὀφθαλ-

ὀφθαλμὼς αὖτω, ϗ εἶπε. πῦρ, δύχα-
ειρῶσοι, ὅπ ἤκουσας μυ. ἐγὼ δὲ ἤδειν,
ὅπ παύποτέ μυ ἀκούεις. ἀλλὰ διὰ τὸν
ὄχλον τὸν περιεστῶτα εἶπον, ἵνα πιστεύ-
σωσιν, ὅπ σύ με ἀπέστειλας. Καὶ ταῦ-
τα εἰπὼν. φωνῇ μεγάλῃ ἐκραύγα-
σε. Λάζαρε, δεῦρο ἔξω. ϗ ἐξῆλθεν
ὁ τεθνηκὼς δεδεμένος τοὺς πόδας, καὶ
τὰς χεῖρας κειρίαις. ϗ ἡ ὄψις αὐτῦ
σουδαρίῳ περιεδέδετο. Λέγει αὐτοῖς
ὁ ἰῆς, λύσατε αὐτὸν, ϗ ἄφετε ὑπάγειν.
πολλοὶ οὖν ἐκ τῶν ἰουδαίων, οἱ ἐλθόντες
πρὸς τὴν μαρίαν, καὶ θεασάμενοι ἃ
ἐποίησεν ὁ ἰῆς, ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν.

Εἰς τὸν λατρικὸν ζήτει τῇ Β. τοῦ ἀποκρέω.

Ἄλλο· ζήτει τῇ Β. τῆς τυρινῆς.

Κυριακῇ τῶν Βαΐων ἐξ ὄρθρου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. πϛ.

ΚΑ'. Ὡ καιρῷ ἐκείνῳ, Ὅτε ἤγγισεν ὁ ἰῆς εἰς
ἱερουσόλυμα, ϗ ἦλθεν εἰς βηθσφα-
γῆ, πρὸς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν. Τότε ἀ-
πέστειλε δύο μαθητὰς, λέγων αὐ-
τοῖς, πορεύεσθε εἰς τὸν κώμην τὸν ἀ-
πέναντι ὑμῶν, καὶ εὐθέως εὑρήσετε
ὄνον δεδεμένην, καὶ πῶλον μετ' αὐ-
τῆς, λύσαντες, ἀγάγετέ μοι. Καὶ ἐάν-
τις ὑμῖν εἴπῃ τι, ἐρεῖτε, ὅτι ὁ κῦριος αὐτῶν
χρείαν ἔχει, εὐθέως δὲ ἀποστέλλει αὐ-
τούς. Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πλη-
ρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου,
λέγοντος· εἴπατε τῇ θυγατρὶ σιών,
ἰδοὺ ὁ βασιλεύς σου ἔρχεταί σοι πρᾶ-
ος ἐπὶ βεβηκὼς ἐπὶ ὄνον ϗ πῶλον υἱὸν ὑ-
ποζυγίου. Πορευθέντες δὲ οἱ μαθηταὶ,
ϗ ποιήσαντες καθὼς προσέταξεν
αὐτοῖς ὁ ἰῆς, ἤγαγον τὸν ὄνον, ϗ τὸν
πῶλον, ϗ ἐπέθηκαν ἐπάνω αὐτῶν τὰ
ἱμάτια αὐτῶν, ϗ ἐπεκάθισεν ἐπά-
νω αὐτῶν. Ὁ δὲ πλεῖος ὄχλος, ἔστρω-
σαν ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐν τῇ ὁδῷ. ἄλ-
λοι δὲ ἔκοπτον κλάδους ἀπὸ τῶν δέν-
δρων, ϗ ἐστρώννυον ἐν τῇ ὁδῷ. οἱ δὲ ὄ-
χλοι οἱ προάγοντες ϗ οἱ ἀκολουθοῦν-
τες, ἔκραζον, λέγοντες, ὡσαννὰ τῷ υἱῷ σθ. ά.
δαβὶδ, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι κῦ, ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.
Καὶ εἰσελθόντος αὐτοῦ εἰς ἱερουσόλυ-
μα, ἐσείσθη πᾶσα ἡ πόλις, λέγουσα, σέ.
τίς ἐστιν οὗτος; οἱ δὲ ὄχλοι ἔλεγον, οὗτός ἐ.
ἐστιν ἰησοῦς ὁ προφήτης, ὁ ἀπὸ ναζα-
ρὲτ τῆς γαλιλαίας. Ἰδόντες δὲ οἱ Διακρ.
ἀρχιερεῖς ϗ οἱ γραμματεῖς τὰ θαυ- πὶ.
μάσια ἃ ἐποίησε, ϗ τοὺς παῖδας σιγ'.
κράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ ϗ λέγοντας, ί.
ὡσαννὰ τῷ υἱῷ δαβίδ, ἠγανάκτησαν, ϗ
εἶπον αὐτῷ. ἀκούεις, τί οὗτοι λέγουσιν;
Ὁ δὲ ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς, ναί· οὐδέποτε
ἀνέγνωτε, ὅτι ἐκ στόματος νηπίων, ϗ Ψαλ. ηϛ.
θηλαζόντων, κατηρτίσω αἶνον; Καὶ
καταλιπὼν αὐτοὺς, ἐξῆλθεν ἔξω τῆς
πόλεως εἰς βηθανίαν, ϗ ηὐλίσθη σιδ'.
ἐκεῖ. ς'.

Τῆς λειτουργίας.

ΙΒ'. Ἐκ τοῦ κατὰ ἰωάννην. μά.

Πρὸ ἓξ ἡμερῶν τοῦ πάσχα, ἦλθεν ὁ ἰησοῦς
εἰς βηθανίαν, ὅπου ἦν λάζαρος ὁ τεθ- Περὶ τῆς
νηκὼς, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν. Ἐποίησαν ἐγέρσεως
οὖν αὐτῷ δεῖπνον ἐκεῖ, ϗ ἡ μάρθα διη- τοῦ
κόνει, ὁ δὲ λάζαρος εἷς ἦν τῶν ἀνακει- λαζάρου
μένων σὺν αὐτῷ. Ἡ οὖν μαρία λαβοῦσα Ἡσαΐα. ξβ. μύρου
λίτραν μύρου νάρδου πιστικῆς πολυ- Ζαχ. θ'. νάρδου
τίμου, ἤλειψε τοὺς πόδας τοῦ ἰη- πιστικοῦ
σοῦ, ϗ ἐξέμαξε ταῖς θριξὶν αὐτῆς, β.
τοὺς πόδας αὐτοῦ. ἡ δὲ οἰκία, ἐπληρώθη

ἐκ

ἐκ τῆς ὀσμῆς τοῦ μύρου. Λέγει οὖν εἷς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Ἰούδας σίμωνος ἰσκαριώτης, ὁ μέλλων αὐτὸν παραδιδόναι, διατί τοῦτο τὸ μῦρον, οὐκ ἐπράθη τριακοσίων δηναρίων, καὶ ἐδόθη πτωχοῖς; Εἶπε δὲ τοῦτο, οὐχ ὅτι περὶ τῶν πτωχῶν ἔμελλεν αὐτῷ, ἀλλ' ὅτι κλέπτης ἦν, καὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχε, καὶ τὰ βαλλόμενα ἐβάσταζεν. Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς, ἄφες αὐτὴν, εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου τετήρηκεν αὐτό. τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ, οὐ πάντοτε ἔχετε. μθ'. ι'. Ἔγνω οὖν ὄχλος πολὺς ἐκ τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐκεῖ ἐστι, καὶ ἦλθον οὐ διὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἴδωσιν, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν. Ἐβουλεύσαντο δὲ οἱ ἀρχιερεῖς, ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἀποκτείνωσιν, ὅτι πολλοὶ δι' αὐτὸν ὑπῆγον τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἐπίστευον εἰς τὸν Ἰησοῦν. ρ'. ά. Τῇ ἐπαύριον ὄχλος πολὺς ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν ἑορτὴν ἀκούσαντες ὅτι ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, ἔλαβον τὰ βαΐα τῶν φοινίκων, καὶ ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν αὐτῷ, καὶ ἔκραζον, ὡσαννὰ εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυ, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰηλ. ρ'. ά. ζ'. Εὑρὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὀνάριον, ἐκάθισεν ἐπ' αὐτῷ. καθὼς ἐστι γεγραμμένον. μὴ φοβοῦ θυγατερ σιὼν, ἰδοὺ ὁ βασιλεύς σου ἔρχεται καθήμενος ἐπὶ πῶλον ὄνου. Ταῦτα δὲ οὐκ ἔγνωσαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τὸ πρῶτον. ἀλλ' ὅτε ἐδοξάσθη ὁ Ἰησοῦς, τότε ἐμνήσθησαν, ὅτι ταῦτα ἦν ἐπ' αὐτῷ γεγραμμένα, καὶ ταῦτα ἐποίησαν αὐτῷ. Ἐμαρτύρει οὖν ὁ ὄχλος ὁ ὢν μετ' αὐτοῦ. ὅτε τὸν Λάζαρον ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. διὰ τοῦτο καὶ ὑπήντησεν αὐτῷ ὁ ὄχλος, ὅτι ἤκουσαν τοῦτο αὐτὸν πεποιηκέναι τὸ σημεῖον,

κα'.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ β'. εἰς τὸν ὄρθρον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. πέ.

Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ, ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν πόλιν, ἐπείνασε. καὶ ἰδὼν συκῆν μίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ἦλθεν ἐπ' αὐτὴν, καὶ οὐδὲν εὗρεν ἐν αὐτῇ, εἰ μὴ φύλλα μόνον, καὶ λέγει αὐτῇ· μηκέτι ἐκ σοῦ καρπὸς γένηται εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ ἐξηράνθη παραχρῆμα ἡ συκῆ. Καὶ ἰδόντες οἱ μαθηταὶ ἐθαύμασαν, λέγοντες. πῶς παραχρῆμα ἐξηράνθη ἡ συκῆ; σιδ'. ς'. Πρὸ ἑξαημέρου τοῦ πάσχα. σιε'. ς'. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν, καὶ μὴ διακριθῆτε. οὐ μόνον τὸ τῆς συκῆς ποιήσετε, ἀλλὰ καὶ ἐὰν τῷ ὄρει τούτῳ εἴπητε, ἄρθητι καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν, γενήσεται, καὶ πάντα ὅσα ἂν αἰτήσητε ἐν τῇ προσευχῇ, πιστεύοντες, λήψεσθε. Καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς τὸ ἱερὸν, προσῆλθον αὐτῷ διδάσκοντι οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ λέγοντες. ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς, καὶ τίς σοι ἔδωκε τὴν ἐξουσίαν ταύτην; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς. ἐρωτήσω ὑμᾶς κἀγὼ λόγον ἕνα, ὃν ἐὰν εἴπητέ μοι, κἀγὼ ὑμῖν ἐρῶ, ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου πόθεν ἦν, ἐξ οὐρανοῦ, ἢ ἐξ ἀνθρώπων; οἱ δὲ, διελογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς, λέγοντες. ἐὰν εἴπωμεν ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ ἡμῖν, διατί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ; ἐὰν δὲ εἴπωμεν ἐξ ἀνθρώπων, φοβούμεθα τὸν ὄχλον,

σιε'. ς'. Πρὸ ἑξαημέρου τοῦ πάσχα. σιζ'. β'. Πρὸ ἓξ ἡμερῶν τοῦ πάσχα ἦλθεν ὁ Χριστὸς εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ τῇ ἐπαύριον ἐκαθέσθη ἐπὶ τὸν πῶλον τῆς ὄνου.

ὄχλον, πάντες γὰρ εἶχον τὸν Ἰωάννην ὡς προφήτην. καὶ ἀποκριθέντες τῷ Ἰῡ, εἶπον, οὐκ οἴδαμεν. Ἔφη αὐτοῖς καὶ αὐτὸς, οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν, ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. Τί δὲ ὑμῖν δοκεῖ; ἄνθρωπός τις εἶχε τέκνα δύο, καὶ προσελθὼν τῷ πρώτῳ, εἶπε. τέκνον, ὕπαγε σήμερον ἐργάζου ἐν τῷ ἀμπελῶνί μου. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν οὐ θέλω, ὕστερον δὲ μεταμεληθεὶς, ἀπῆλθε. Καὶ προσελθὼν τῷ ἑτέρῳ, εἶπεν ὡσαύτως. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν. ἐγώ κε, καὶ οὐκ ἀπῆλθε. Τίς ἐκ τῶν δύο, ἐποίησε τὸ θέλημα τοῦ πατρός; Λέγουσιν αὐτῷ, ὁ πρῶτος. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰς, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οἱ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι, προάγουσιν ὑμᾶς εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ Ἦλθε γὰρ πρὸς ὑμᾶς Ἰωάννης ἐν ὁδῷ δικαιοσύνης, καὶ οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ, οἱ δὲ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι ἐπίστευσαν αὐτῷ, ὑμεῖς δὲ ἰδόντες, οὐ μετεμελήθητε ὕστερον τοῦ πιστεῦσαι αὐτῷ. Ἄλλην παραβολὴν ἀκούσατε. Ἄνθρωπός τις, ἦν οἰκοδεσπότης, ὅς τις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα, καὶ φραγμὸν αὐτῷ περιέθηκε, καὶ ὤρυξεν ἐν αὐτῷ ληνὸν, καὶ ᾠκοδόμησε πύργον, καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν. Ὅτε δὲ ἤγγιζεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς τοὺς γεωργοὺς, λαβεῖν τοὺς καρποὺς αὐτοῦ, καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ, τὸν μὲν ἔδειραν, τὸν δὲ, ἀπέκτειναν, τὸν δὲ, ἐλιθοβόλησαν. Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους, πλείονας τῶν πρώτων, καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως. Ὕστερον δὲ ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, λέγων. ἐντραπήσονται τὸν υἱόν μου. οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες τὸν υἱὸν, εἶπον ἐν ἑαυτοῖς. οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος, δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτὸν, καὶ κατάσχωμεν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. Καὶ λαβόντες αὐτὸν, ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος, καὶ ἀπέκτειναν. Ὅταν οὖν ἔλθῃ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, τί ποιήσει τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις; λέγουσιν αὐτῷ. κακοὺς κακῶς ἀπολέσει αὐτοὺς, καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδώσεται ἄλλοις γεωργοῖς, οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς καρποὺς, ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν ταῖς γραφαῖς, λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας. παρὰ κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀρθήσεται ἀφ' ὑμῶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ, καὶ δοθήσεται ἔθνει, ποιοῦντι τοὺς καρποὺς αὐτῆς.

ρνή. Περὶ τῶν δύο υἱῶν παραβολὴ. μθ.

κδ.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Β. εἰς τὴν λειτουργίαν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. υἱ.

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ. Καθημένου τοῦ Ἰησοῦ ἐπὶ τοῦ ὄρους τῶν ἐλαιῶν, προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ κατ' ἰδίαν, λέγοντες. εἰπὲ ἡμῖν, πότε ταῦτα ἔσται; καὶ τί τὸ σημεῖον τῆς σῆς παρουσίας, καὶ τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰς, εἶπεν αὐτοῖς. βλέπετε μήπως ὑμᾶς πλανήσῃ. Πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, λέγοντες. ἐγώ εἰμι ὁ Χς, καὶ πολλοὺς πλανήσουσι. μελλήσετε δὲ ἀκούειν πολέμους, καὶ ἀκοὰς πολέμων. ὁρᾶτε, μὴ θροεῖσθε.

σμγ'. β. Περὶ τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. ιζ.

σθε. δεῖ γὰρ τοὺς πάντας ψυέσθαι, ἀλλ' ὅπως ἐφὶ τὸ τέλος. Ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν. καὶ ἔσονται λιμοὶ, καὶ λοιμοὶ, σμδ'. καὶ σεισμοὶ κατὰ τόπους. πάντα δὲ ταῦτα ἀρχὴ ὠδίνων. Τότε παραδώσουσιν ὑμᾶς εἰς θλῖψιν, καὶ ἀποκτενοῦσιν ὑμᾶς, σμε'. καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν διὰ τὸ ὄνομά μου. Καὶ τότε σκανδαλισθήσονται πολλοὶ, καὶ ἀλλήλους παραδώσουσι, καὶ μισήσουσιν ἀλλήλους. καὶ πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐγερθήσονται, καὶ πλανήσουσι πολλούς. καὶ διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἀνομίαν, ψυγήσεται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν. ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται. Καὶ κηρυχθήσεται τοῦτο τὸ σμς'. εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμένῃ, εἰς μαρτύριον πᾶσι τοῖς ἔθνεσμζ'. σι, καὶ τότε ἥξει τὸ τέλος. Ὅταν οὖν ἴδητε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως, τὸ ῥηθὲν διὰ Δανιὴλ τοῦ προφήτου, ἑστὸς ἐν τόπῳ ἁγίῳ, ὁ ἀναγινώσκων, νοείτω. σμη'. τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη. ὁ ἐπὶ τοῦ δώματος, μὴ καταβαινέτω ἆραι τι ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ. β'. καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ, μὴ ἐπιστρεψάτω ὀπίσω, ἆραι τὰ ἱμάτια αὐτοῦ. Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. σμθ'. Προσεύχεσθε δὲ, ἵνα μὴ γένηται ἡ β'. σν'. φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος, μὴ ἐν σαβ- ς'. βάτῳ. ἔσονται γὰρ τότε θλῖψις μεγάσνά'. λη, οἵα οὐ γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς κόσμου β'. ἕως τοῦ νῦν, οὐδ' οὐ μὴ γένηται. Καὶ εἰ μὴ σνβ'. ἐκολοβώθησαν αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι, οὐκ ς'. ἂν ἐσώθη πᾶσα σὰρξ. διὰ δὲ τοὺς ἐκ-

λεκτοὺς κολοβωθήσονται αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι. Τότε ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ, ἰδοὺ ὧδε ὁ χριστός, ἢ ὧδε, μὴ πιστεύσητε. ἐγερθήσονται γὰρ ψευδόχριστοι, καὶ ψευδοπροφῆται, καὶ δώσουσι σημεῖα μεγάλα καὶ τέρατα, ὥστε πλανῆσαι, εἰ δυνατὸν, καὶ τοὺς ἐκλεκτούς. ἰδοὺ προείρηκα ὑμῖν. Ἐὰν οὖν εἴπωσιν ὑμῖν, ἰδοὺ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐστί, μὴ ἐξέλθητε. ἰδοὺ ἐν τοῖς ταμείοις, μὴ πιστεύσητε. Ὥσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνατολῶν, καὶ φαίνεται ἕως δυσμῶν, οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. ὅπου γὰρ ἐὰν ᾖ τὸ πτῶμα, ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ ἀετοί. Εὐθέως δὲ μετὰ τὴν θλῖψιν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται, καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς. καὶ οἱ ἀστέρες πεσοῦνται ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται. Καὶ τότε φανήσεται τὸ σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ οὐρανῷ. καὶ τότε κόψονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ, μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς. Καὶ ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ, μετὰ σάλπιγγος φωνῆς μεγάλης. καὶ ἐπισυνάξουσι τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ, ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων, ἀπ' ἄκρων οὐρανῶν, ἕως ἄκρων αὐτῶν. Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς, μάθετε τὴν παραβολήν. ὅταν ἤδη ὁ κλάδος αὐτῆς, γένηται ἁπαλὸς, καὶ τὰ φύλλα ἐκφύῃ, γινώσκετε, ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος. οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδητε πάντα ταῦτα, γινώσκετε ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἐπὶ θύραις. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν· οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, ἕως ἂν πάντα

σιδ'. ς'. σιε'. ε'. σις'. ε'. σιζ'. ε'. σιη'. β'. σιθ'. β'.

SISMANOGLIO AMIGARO

τα ταῦτα γένηται. Ὁ υἱὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου, οὐ μὴ παρέλθωσι.

κβ'.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ γ'. εἰς τὸν ὄρθρον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ια'.

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ, Συμβούλιον ἔλαβον οἱ Φαρισαῖοι κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὅπως αὐτὸν παγιδεύσωσιν ἐν λόγῳ. καὶ ἀποστέλλουσιν αὐτῷ, τοὺς μαθητὰς αὐτῶν μετὰ τῶν Ἡρωδιανῶν, λέγοντες· διδάσκαλε, οἴδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ, καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ, ἐν ἀληθείᾳ διδάσκεις, καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός· οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων· εἰπὲ οὖν ἡμῖν, τί σοι δοκεῖ; ἔξεστι δοῦναι κῆνσον Καίσαρι, ἢ οὔ; Γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πονηρίαν αὐτῶν, εἶπε· τί με πειράζετε ὑποκριταί; Ἐπιδείξατέ μοι τὸ νόμισμα τοῦ κήνσου. οἱ δὲ προσήνεγκαν αὐτῷ δηνάριον. Καὶ λέγει αὐτοῖς· τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη, καὶ ἡ ἐπιγραφή; Λέγουσιν αὐτῷ, Καίσαρος. Τότε λέγει αὐτοῖς· ἀπόδοτε οὖν τὰ Καίσαρος Καίσαρι, καὶ τὰ τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ. Καὶ ἀκούσαντες, ἐθαύμασαν, καὶ ἀφέντες αὐτὸν, ἀπῆλθον. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, προσῆλθον αὐτῷ Σαδδουκαῖοι, οἱ λέγοντες, μὴ εἶναι ἀνάστασιν· καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν, λέγοντες· διδάσκαλε, Μωσῆς εἶπεν· ἐάν τις ἀποθάνῃ μὴ ἔχων τέκνα, ἐπιγαμβρεύσει ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἀναστήσει σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. Ἦσαν δὲ παρ' ἡμῖν ἑπτὰ ἀδελφοί, καὶ ὁ πρῶτος γαμήσας, ἐτελεύτησε· καὶ μὴ ἔχων σπέρμα, ἀφῆκε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. Ὁμοίως καὶ ὁ δεύτερος καὶ ὁ τρίτος ἕως τῶν ἑπτά. ὕστερον δὲ πάντων, ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή. Ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει, τίνος τῶν ἑπτὰ ἔσται γυνή; πάντες γὰρ ἔσχον αὐτήν. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· πλανᾶσθε μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς, μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ θεοῦ. ἐν γὰρ τῇ ἀναστάσει, οὔτε γαμοῦσιν, οὔτε ἐκγαμίζονται, ἀλλ' ὡς ἄγγελοι τοῦ θεοῦ, ἐν οὐρανῷ εἰσίν. Περὶ δὲ τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν, οὐκ ἀνέγνωτε, τὸ ῥηθὲν ὑμῖν ὑπὸ τοῦ θεοῦ λέγοντος· ἐγώ εἰμι ὁ θεὸς Ἀβραάμ, καὶ ὁ θεὸς Ἰσαάκ, καὶ ὁ θεὸς Ἰακώβ; οὐκ ἔστιν ὁ θεὸς, θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων. Καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι, ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ. οἱ δὲ Φαρισαῖοι, ἀκούσαντες ὅτι ἐφίμωσε τοὺς Σαδδουκαίους, συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό. καὶ ἐπηρώτησεν εἷς ἐξ αὐτῶν νομικὸς, πειράζων αὐτὸν, καὶ λέγων· διδάσκαλε, ποία ἐντολὴ μεγάλη ἐν τῷ νόμῳ; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου, ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ σου, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου· αὕτη ἐστὶ πρώτη καὶ μεγάλη ἐντολή. Δευτέρα δὲ ὁμοία αὐτῇ· ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. ἐν ταύταις ταῖς δυσὶν ἐντολαῖς, ὅλος ὁ νόμος, καὶ οἱ προφῆται κρέμανται. Συνηγμένων δὲ τῶν Φαρισαίων, ἐπηρώτησεν αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, λέγων· τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ τοῦ Χριστοῦ; τίνος υἱός ἐστι; Λέγουσιν αὐτῷ, τοῦ Δαυΐδ. Λέγει αὐτοῖς· πῶς οὖν Δαυὶδ ἐν πνεύματι, κύριον αὐτὸν καλεῖ; λέγων· Εἶπεν ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου, κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. Εἰ οὖν Δαυὶδ καλεῖ αὐτὸν κύριον, πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἐστί; Καὶ οὐδεὶς ἐδυ-

Περὶ τῆς ἐπερωτησάντων διὰ τὸν κῆνσον. νβ'.

Περὶ τῆς ἀναστάσεως. νγ'.

Ἐξόδ. α'. ρκδ'.

Περὶ τῶν ἐπερωτησάντων τὸν Ἰησοῦν νομικῶς. νδ'.

Ψαλ. ρθ'.

σκε. β'.

Περὶ τῆς τοῦ Ἰησοῦ ἐπερωτήσεως νε'.

σκς. β'.

ἠδύναθ' αὐτῷ ἀποκριθῆναι λόγον. οὐ
δὲ ἐτόλμησέ τις ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέ-
ρας ἐπερωτῆσαι αὐτὸν οὐκέτι. Τότε
Περὶ τοῦ παλαιγμοῦ γραμματέων καὶ φαρισαίων. ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησε τοῖς ὄχλοις, καὶ τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ, λέγων. ἐπὶ τῆς Μω-
σέως καθέδρας, ἐκάθησαν οἱ γραμ-
ματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι. Πάντα οὖν ὅ-
σα ἂν εἴπωσιν ὑμῖν τηρεῖν, τηρεῖτε καὶ
ποιεῖτε. κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν, μὴ
ποιεῖτε. Λέγουσι γὰρ, καὶ οὐ ποιοῦσι, δεσ-
μεύουσι γὰρ φορτία βαρέα καὶ δυσβάσ-
σακτα, καὶ ἐπιτιθέασιν ἐπὶ τοὺς ὤμους
τῶν ἀνθρώπων, τῷ δὲ δακτύλῳ αὐτῶν οὐ θέ-
σχθ'. λουσι κινῆσαι αὐτά. Πάντα δὲ τὰ ἔρ-
β'. γα αὐτῶν ποιοῦσι, πρὸς τὸ θεαθῆναι
τοῖς ἀνθρώποις. Πλατύνουσι γὰρ τὰ
φυλακτήρια ἑαυτῶν, καὶ μεγαλύνουσι
τὰ κράσπεδα τῶν ἱματίων αὐτῶν. Φι-
λοῦσι τὰς πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δεί-
πνοις, καὶ τὰς πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς
συναγωγαῖς, καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν
ταῖς ἀγοραῖς. καὶ καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν
ἀνθρώπων ῥαββὶ ῥαββί, ὑμεῖς δὲ,
μὴ κληθῆτε ῥαββί. εἷς γὰρ ὑμῶν ἐστι
διδάσκαλος ὁ χς. πάντες δὲ ὑμεῖς, ἀ-
δελφοί ἐστε. Καὶ πατέρα μὴ καλέσῃ-
σλ'. τε ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς. εἷς γάρ ἐστιν ὁ πὴρ
έ. ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Μὴ δὲ κληθῆτε
καθηγηταί, εἷς γὰρ ὑμῶν ἐστὶν ὁ καθη-
σλά. γητὴς, ὁ χς. Ὁ δὲ μείζων ὑμῶν, ἔσται
έ. ὑμῶν διάκονος. Ὅστις δὲ ὑψώσει ἑαυ-
τὸν ταπεινωθήσεται, καὶ ὅστις ταπεινώ-
σει ἑαυτὸν, ὑψωθήσε. Οὐαὶ δὲ ὑμῖν
γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκρι-
ταί, ὅτι κατεσθίετε τὰς οἰκίας τῶν χη-
ρῶν, καὶ προφάσει μακρᾷ, προσευ-
χόμενοι. διὰ τοῦτο λήψεσθε περισσό-

τερον κρίμα, Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς, καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταί. ὅτι
κλείετε τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, ἔμ-
προσθεν τῶν ἀνθρώπων. ὑμεῖς γὰρ οὐκ εἰσέρ-
χεσθε, οὐδὲ τοὺς εἰσερχομένους ἀφίε-
τε εἰσελθεῖν. Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς σλ'.
καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι περιά- ί.
γετε τὴν θάλασσαν, καὶ τὴν ξηράν,
ποιῆσαι ἕνα προσήλυτον, καὶ ὅταν γέ-
νηται, ποιεῖτε αὐτὸν υἱὸν γεέννης διπλό-
τερον ὑμῶν. Οὐαὶ ὑμῖν ὁδηγοὶ τυ-
φλοὶ, οἱ λέγοντες, ὃς ἂν ὀμόσῃ ἐν τῷ
ναῷ, οὐδέν ἐστι, ὃς δ' ἂν ὀμόσῃ ἐν τῷ χρυ-
σῷ τοῦ ναοῦ, ὀφείλει. Μωροὶ καὶ τυφλοὶ,
τίς γὰρ μείζων ἐστὶν, ὁ χρυσὸς, ἢ ὁ ναὸς
ὁ ἁγιάζων τὸν χρυσόν; καὶ ὃς ἂν ὀμόσῃ
ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ, οὐδέν ἐστιν, ὃς δ' ἂν
ὀμόσῃ ἐν τῷ δώρῳ τῷ ἐπάνω αὐτοῦ, ὀ-
φείλει. Μωροὶ καὶ τυφλοὶ, τί γὰρ μεῖ-
ζον, τὸ δῶρον, ἢ τὸ θυσιαστήριον τὸ ἁ-
γιάζον τὸ δῶρον; Ὁ οὖν ὀμόσας ἐν τῷ
θυσιαστηρίῳ, ὀμνύει ἐν αὐτῷ, καὶ ἐν πά-
σι τοῖς ἐπάνω αὐτοῦ. καὶ ὁ ὀμόσας ἐν τῷ
ναῷ, ὀμνύει ἐν αὐτῷ, καὶ ἐν τῷ κατοικοῦν-
τι αὐτόν. καὶ ὁ ὀμόσας ἐν τῷ οὐρανῷ, ὀμνύει
ἐν τῷ θρόνῳ τοῦ θεοῦ, καὶ ἐν τῷ καθημέ-
νῳ ἐπάνω αὐτοῦ. Οὐαὶ ὑμῖν γραμμα- σλδ'.
τεῖς, καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι ἀπο- ί.
δεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον, καὶ τὸ ἄνηθον,
καὶ τὸ κύμινον, καὶ ἀφήκατε τὰ βαρύ-
τερα τοῦ νόμου. τὴν κρίσιν, καὶ τὸν ἔλεον,
καὶ τὴν πίστιν. ταῦτα ἔδει ποιῆσαι, κἀ-
κεῖνα μὴ ἀφιέναι. Ὁδηγοὶ τυφλοὶ,
οἱ διυλίζοντες τὸν κώνωπα, τὴν δὲ κά-
μηλον καταπίνοντες. Οὐαὶ ὑμῖν γραμ-
ματεῖς, καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταί.
ὅτι καθαρίζετε τὸ ἔξωθεν τοῦ πο-

τηείᾳ ϗ τ παεψιδ④, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ἐξ ἁρπαγῆς ϗὰ ἀδικίας. Φαρισαῖε τυφλὲ, καθάρισον πρῶτον τὸ ἐντὸς τοῦ ποτηρίου ϗὰ τῆς παεψίδος, ἵνα γένηται ϗ τὸ ἐκτὸς αὐτῶν, καθαρόν. Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς ϗὰ Φαρισαῖοι ὑποκριταὶ, ὅτι παεμοιάζετε τάφοις κεκονιαμένοις, οἵτινες ἔξωθεν μὲν φαίνονται ὡραῖοι, ἔσωθεν δὲ, γέμουσιν ὀστέων νεκρῶν, ϗ πάσης ἀκαθαρσίας. οὕτω ϗὰ ὑμεῖς, ἔξωθεν μὲν φαίνεσθε τοῖς ἀνθρώποις δίκαιοι, ἔσωθεν δὲ, μεστοί ἐστε ὑποκρίσεως ϗὰ ἀδικίας. Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς ϗὰ Φαρισαῖοι ὑποκριταὶ, ὅτι οἰκοδομεῖτε τοῦ τάφους τῶν προφητῶν, ϗ κοσμεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν δικαίων, ϗ λέγετε εἰ ἤμεθα ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων ἡμῶν, οὐκ ἂν ἦμεν κοινωνοὶ αὐτῶν, ἐν τῷ αἵματι τῶν προφητῶν, ὥστε μαρτυρεῖτε ἑαυτοῖς, ὅτι υἱοί ἐστε τῶν φονευσάντων τοὺς προφήτας. ϗὰ ὑμεῖς ἐπληρώσατε τὸ μέτρον τῶν πατέρων ὑμῶν. Ὄφεις, γεννήματα ἐχιδνῶν, πῶς φύγητε ἀπὸ τῆς κρίσεως τῆς γεέννης; διὰ τοῦτο, ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς, προφήτας ϗ σοφοὺς ϗὰ γραμματεῖς, ϗ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενεῖτε, ϗὰ σταυρώσετε· ϗὰ ἐξ αὐτῶν μαστιγώσετε ἐν ταῖς συναγωγαῖς ὑμῶν, ϗὰ διώξετε ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν. ὅπως ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς, πᾶν αἷμα δίκαιον, ἐκχυνόμενον ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἄβελ τοῦ δικαίου, ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου υἱοῦ Βαραχίου, ὃν ἐφονεύσατε μεταξὺ τοῦ ναοῦ ϗὰ τοῦ θυσιαστηρίου. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν. ὅτι ἥξει ταῦτα πάντα ἐπὶ τὴν γενεὰν ταύτην. Ἱερουσαλὴμ Ἱερουσαλήμ, ἡ ἀποκτένουσα τοὺς προφήτας, ϗ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν. ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνασου, ὃν τρόπον ἐπισυνάγει ὄρνις τὰ νοσσία ἑαυτῆς ὑπὸ τὰς πτέρυγας, ϗ οὐκ ἠθελήσατε. Ἰδοὺ ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος. λέγω γὰρ ὑμῖν, οὐ μήμε ἴδητε ἀπάρτι, ἕως ἂν εἴπητε. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ④ ἐν ὀνόματι κυ.

ρλζ. ε'

ρλή. ς'

ρλθ'.

σμ'. ε'.

κδ'.

Τῇ ἁγίᾳ ϗὰ μεγάλῃ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ρβ'.

Εἶπεν ὁ κς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. Περὶ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ϗ τῆς ὥρας, οὐδεὶς οἶδεν οὐδὲ οἱ ἄγγελοι τῶν οὐρανῶν, εἰ μὴ ὁ πηρ μου μόνος. Ὥσπερ δὲ αἱ ἡμέραι τοῦ νῶε, οὕτως ἔσται ϗ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνου. Ὥσπερ γὰρ ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ, τρώγοντες, ϗ πίνοντες, γαμοῦντες ϗ ἐκγαμίζοντες, ἄχρι ἧς ἡμέρας εἰσῆλθε νῶε εἰς τὴν κιβωτὸν, ϗ οὐκ ἔγνωσαν ἕως ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς, ϗὰ ἦρεν ἅπαντας, οὕτως ἔσται ϗ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνου. Τότε δύο ἔσονται ἐν τῷ ἀγρῷ, ὁ εἷς παραλαμβάνεται, ϗὰ ὁ εἷς ἀφίεται, Δύο ἀλήθουσαι ἐν τῷ μύλωνι. μία παραλαμβάνεται, ϗὰ μία ἀφίεται. Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε ποίᾳ ὥρᾳ ὁ κύριος ὑμῶν ἔρχεται. ἐκεῖνο δὲ γινώσκετε. ὅτι εἰ ᾔδει ὁ οἰκοδεσπότης ποίᾳ φυλακῇ ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν ἄν, ϗ οὐκ ἂν εἴασε διορυχθῆναι τὸν οἶκον αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο ϗ ὑμεῖς γίνεσθε ἕτοιμοι,

σξ'. ς'. Περὶ τῆς ἡμέρας ϗ τῆς ὥρας. νῦ

σξα'. ε'.

σξβ'. ι'.

μοι· ὅπῃ ὥρᾳ οὐδοκεῖτε, ἐμὸς ὁ υἱὸς ἔρχεται. Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς δοῦλος καὶ φρόνιμος; ὃν κατέστησεν ὁ κύριος ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ, τοῦ δοῦναι αὐτοῖς τὸ τροφὴ ἐν καιρῷ; Μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ, εὑρήσει ποιοῦντα οὕτως. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν. Ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ κακὸς δοῦλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, χρονίζει ὁ κύριός μου ἐλθεῖν, καὶ ἄρξηται τύπτειν τοὺς συνδούλους αὐτοῦ ἐσθίειν δὲ καὶ πίνειν μετὰ τῶν μεθυόντων, ἥξει ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου, ἐν ἡμέρᾳ ᾗ οὐ προσδοκᾷ, καὶ ἐν ὥρᾳ ᾗ οὐ γινώσκει, καὶ διχοτομήσει αὐτὸν, καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ὑποκριτῶν θήσει. ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Τότε ὁμοιωθήσεται ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν, δέκα παρθένοις, αἵτινες λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν τοῦ νυμφίου. πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν φρόνιμοι, καὶ αἱ πέντε μωραί. αἵτινες μωραὶ λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, οὐκ ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαιον· αἱ δὲ φρόνιμοι, ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν, μετὰ τῶν λαμπάδων αὐτῶν. Χρονίζοντος δὲ τοῦ νυμφίου. ἐνύσταξαν πᾶσαι καὶ ἐκάθευδον. μέσης δὲ νυκτὸς, κραυγὴ γέγονεν. ἰδοὺ ὁ νυμφίος ἔρχεται, ἐξέρχεσθε εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ. Τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι αἱ παρθένοι ἐκεῖναι, καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν· Αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπον. δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέ-

ξζ. ε.

Πιεὶ τῶν δέκα παρθένων, ν θ΄.

νυνται. Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι λέγουσαι· μήποτε οὐκ ἀρκέσει ἡμῖν καὶ ὑμῖν; πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τοὺς πωλοῦντας, καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς. Ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι; ἦλθεν ὁ νυμφίος. καὶ αἱ ἕτοιμοι εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα. Ὕστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι, λέγουσαι, κύριε, κύριε, ἄνοιξον ἡμῖν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς. Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἡμέραν, οὐδὲ τὴν ὥραν ἐν ᾗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται. Ὥσπερ γὰρ ἄνθρωπος ἀποδημῶν, ἐκάλεσε τοὺς ἰδίους δούλους, καὶ παρέδωκεν αὐτοῖς, τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, καὶ ᾧ μὲν ἔδωκε πέντε τάλαντα, ᾧ δὲ δύο, ᾧ δὲ ἕν, ἑκάστῳ κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν, καὶ ἀπεδήμησε εὐθέως. Πορευθεὶς δὲ ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν, εἰργάσατο ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐποίησεν ἄλλα πέντε τάλαντα. Ὡσαύτως καὶ ὁ τὰ δύο, ἐκέρδησε καὶ αὐτὸς, ἄλλα δύο. Ὁ δὲ τὸ ἓν λαβὼν, ἀπελθὼν, ὤρυξεν ἐν τῇ γῇ, καὶ ἀπέκρυψε τὸ ἀργύριον τοῦ κυρίου αὐτοῦ. Μετὰ δὲ χρόνον πολὺν, ἔρχεται ὁ κύριος τῶν δούλων ἐκείνων, καὶ συναίρει μετ' αὐτῶν λόγον. Καὶ προσελθὼν ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν, προσήνεγκεν ἄλλα πέντε τάλαντα, λέγων. κύριε, πέντε τάλαντά μοι παρέδωκας, ἴδε ἄλλα πέντε τάλαντα ἐκέρδησα ἐν αὐτοῖς. Ἔφη δὲ αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ. εὖ δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστὲ ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστὸς, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω. εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου. Προσελθὼν

σξθ. β.

Πιεὶ τῶν παλαίτων λαβόντων

σ΄. ι΄.

δὲ καὶ ὁτὰ δύο τάλαντα λαβὼν, εἶπε. κέ, δύο τάλαντά μοι παρέδωκας, ἴδε ἄλλα δύο τάλαντα ἐπέρδησα ἐπ' αὐτοῖς. Ε'φη αὐτῷ ὁ κς αὐτοῦ. εὖ δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστὲ, ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστὸς, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω. εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυ σου. Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὸ ἓν τάλαντον λαβὼν, εἶπε, κέ, ἔγνωσε ὅτι σκληρὸς εἶ ἀνὸς. θερίζων, ὅπου οὐκ ἔσπειρας, καὶ συνάγων, ὅθεν οὐ διεσκόρπισας. καὶ φοβηθεὶς, ἀπελθὼν ἔκρυψα τὸ τάλαντόν σου ἐν τῇ γῇ. ἴδε ἔχεις τὸ σόν. Α'ποκριθεὶς δὲ ὁ κς αὐτοῦ, εἶπεν αὐτῷ, πονηρὲ δοῦλε καὶ ὀκνηρὲ, ἤδεις ὅτι θερίζω, ὅπου οὐκ ἔσπειρα, καὶ συνάγω, ὅθεν οὐ διεσκόρπισα. ἔδει οὖν σε βαλεῖν τὸ ἀργύριόν μου τοῖς τραπεζίταις, καὶ ἐλθὼν ἐγὼ, ἐκομισάμην ἂν τὸ ἐμὸν σὺν τόκῳ. ἄρατε οὖν ἀπ' αὐτοῦ τὸ τάλαντον, καὶ δότε τῷ ἔχοντι τὰ δέκα τάλαντα. τῷ γὰρ ἔχοντι παντὶ, δοθήσεται καὶ περισσευθήσεται. ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος, καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. καὶ τὸν ἀχρεῖον δοῦλον ἐκβάλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον. ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς, καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Ο'ταν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθ ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἅγιοι ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ, τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, καὶ συναχθήσονται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἀφορίσει αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων, ὡσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων. καὶ στήσει τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ. τὰ δὲ ἔρίφια, ἐξ ἀριστερῶν. Τότε ἐρεῖ ὁ βασιλεὺς, τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρός μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. Ε'πείνασα γὰρ, καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν. ἐδίψησα, καὶ ἐποτίσατέ με. ξένος ἤμην, καὶ συνηγάγετέ με. γυμνὸς, καὶ περιεβάλετέ με. ἠσθένησα, καὶ ἐπεσκέψασθέ με. ἐν φυλακῇ ἤμην, καὶ ἤλθετε πρός με. Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι, λέγοντες κέ, πότε σε εἴδομεν πεινῶντα, καὶ ἐθρέψαμεν; ἢ διψῶντα, καὶ ἐποτίσαμεν; πότε δέ σε εἴδομεν ξένον, καὶ συνηγάγομεν; ἢ γυμνὸν, καὶ περιεβάλομεν; ποτε δέ σε εἴδομεν ἀσθενῆ, ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ ἤλθομεν πρὸς σέ; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς, ἐρεῖ αὐτοῖς. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἑνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε. Τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ ἀριστερῶν. πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ. Ε'πείνασα γὰρ, καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν. ἐδίψησα, καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με. ξένος ἤμην, καὶ οὐ συνηγάγετέ με. γυμνὸς, καὶ οὐ περιεβάλετέ με. ἀσθενὴς καὶ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθέ με. Τότε ἀποκριθήσονται καὶ αὐτοὶ, λέγοντες. κέ, πότε σε εἴδομεν πεινῶντα, ἢ διψῶντα, ἢ ξένον, ἢ γυμνὸν, ἢ ἀσθενῆ, ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐ διηκονήσαμέν σοι; Τότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς, λέγων. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἑνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιή-

κεφ. ί.

κεφ. β'. ί.

Περὶ τῆς ἁλώσεως τῆς ἁγίας πόλεως, ξά.

ποιήσατε. Καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον, οἱ δὲ δίκαιοι, εἰς ζωὴν αἰώνιον. Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους τούτους, εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. οἴδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας, τὸ πάσχα γίνεται, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς τὸ σταυρωθῆναι. ιβ'.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ δ'. εἰς τὸν ὄρθρον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. μβ'.

Ω᾽ καιρῷ ἐκείνῳ, Ἐμαρτύρει ὁ ὄχλος ὁ ὢν μετ᾽ αὐτοῦ, ὅτε τὸν λάζαρον ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. διὰ τοῦτο καὶ ὑπεμύτησεν αὐτῷ ὁ ὄχλος, ὅτι ἤκουσαν τοῦτο αὐτὸν πεποιηκέναι τὸ σημεῖον. Οἱ οὖν Φαρισαῖοι εἶπον πρὸς ἑαυτούς, θεωρεῖτε, ὅτι οὐκ ὠφελεῖτε οὐδέν, ἴδε ὁ κόσμος ὀπίσω αὐτοῦ ἀπῆλθεν; Ἦσαν δέ τινες Ἕλληνες ἐκ τῶν ἀναβαινόντων, ἵνα προσκυνήσωσιν ἐν τῇ ἑορτῇ. οὗτοι οὖν προσῆλθον Φιλίππῳ τῷ ἀπὸ Βηθσαϊδὰ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἠρώτων αὐτὸν, λέγοντες· κύριε, θέλομεν τὸν Ἰησοῦν ἰδεῖν. Ἔρχεται Φίλιππος, καὶ λέγει τῷ Ἀνδρέᾳ, καὶ πάλιν Ἀνδρέας, καὶ Φίλιππος, λέγουσι τῷ Ἰησοῦ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς, λέγων, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα, ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ ὁ κόκκος τοῦ σίτου, πεσὼν εἰς τὴν γῆν ἀποθάνῃ, αὐτὸς μόνος μένει. ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ, πολὺν καρπὸν φέρει. Ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἀπολέσει αὐτήν. Καὶ ὁ μισῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, εἰς ζωὴν αἰώνιον φυλάξει αὐτήν. Ἐάν τίς μοι διακονῇ, ἐμοὶ ἀκολουθείτω. καὶ ὅπου εἰμὶ ἐγὼ, ἐκεῖ καὶ ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς ἔσται. καὶ ἐάν τίς ἐμοὶ διακονῇ, τιμήσει αὐτὸν ὁ πατήρ μου. νῦν ἡ ψυχή μου τετάραχται, καὶ τί εἴπω; Πάτερ, σῶσόν με ἐκ τῆς ὥρας ταύτης. ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἦλθον εἰς τὴν ὥραν ταύτην, Πάτερ, δόξασόν σου τὸ ὄνομα. ἦλθεν οὖν φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. Καὶ ἐδόξασα, καὶ πάλιν δοξάσω. Ὁ οὖν ὄχλος ὁ ἑστὼς, καὶ ἀκούσας, ἔλεγε βεβρονταὶ γεγονέναι. Ἄλλοι ἔλεγον, ἄγγελος αὐτῷ λελάληκε. Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν, οὐδὶ ἐμὲ αὕτη ἡ φωνὴ γέγονεν, ἀλλὰ δι᾽ ὑμᾶς. Νῦν κρίσις ἐστὶ τοῦ κόσμου τούτου. νῦν ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου ἐκβληθήσεται ἔξω, κἀγὼ ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, πάντας ἑλκύσω πρὸς ἐμαυτόν, τοῦτο δὲ ἔλεγε, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνήσκειν. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ὄχλος, ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ νόμου, ὅτι ὁ Χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ πῶς σὺ λέγεις, δεῖ ὑψωθῆναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; τίς ἐστιν οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου; εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. ἔτι μικρὸν χρόνον, τὸ φῶς μεθ᾽ ὑμῶν ἐστι. περιπατεῖτε, ἕως τὸ φῶς ἔχετε, ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ. καὶ ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ, οὐκ οἶδε ποῦ ὑπάγει. ἕως τὸ φῶς ἔχετε, πιστεύετε εἰς τὸ φῶς, ἵνα υἱοὶ φωτὸς γένησθε. Ταῦτα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀπελθὼν ἐκρύβη ἀπ᾽ αὐτῶν. Τοσαῦτα δὲ αὐτοῦ σημεῖα πεποιηκότος ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, οὐκ ἐπίστευον εἰς αὐτόν. ἵνα ὁ λόγος Ἡσαΐου τοῦ προφήτου πληρωθῇ, ὃν εἶπε· κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν, καὶ ὁ βραχίων κυρίου τίνι ἀπεκαλύφθη; Διὰ τοῦτο οὐκ

Πρὸς τὴν τροπελευσίτων ἑλλήνων καὶ ἑρωτώντων τὸν Φίλιππον. ρε. γ.

ρς'. ε.

Ἡσαΐου ξγ'.

οὐκ ἠδύναντο πιςδύειν, ὅπ πάλιν εἶ-
Ησαΐ. πεν ἡσαΐας, τετύφλωκεν αὐτῶν τοὺς
ϛ'. ὀφθαλμοὺς, καὶ πεπώρωκεν αὐτῶν τὴν
καρδίαν, ἵνα μὴ ἴδωσι τοῖς ὀφθαλ-
" μοῖς, καὶ νοήσωσι τῇ καρδίᾳ, καὶ ἐπι-
" στρέψωσι, καὶ ἰάσωμαι αὐτούς. Ταῦ-
" τα εἶπεν ἡσαΐας, ὅτε εἶδε τὴν δόξαν
αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησε περὶ αὐτοῦ. Ὅμως
μέντοι, καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων πολλοὶ ἐ-
πίστευσαν εἰς αὐτὸν, ἀλλὰ διὰ τοὺς
Φαρισαίους οὐχ ὡμολόγουν, ἵνα μὴ
ἀποσυνάγωγοι γένωνται. ἠγάπη-
σαν γὰρ τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον,
ρια'. ἢ τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ. Ἰησοῦς δὲ, ἔκραξε
α'. καὶ εἶπεν. ὁ πιςδύων εἰς ἐμὲ οὐ πιςδύει
εἰς ἐμὲ, ἀλλ' εἰς τὸν πέμψαντά με. καὶ
ριβ'. ὁ θεωρῶν ἐμὲ, θεωρεῖ τὸν πέμψαν-
τά με. Ἐγὼ φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλή-
λυθα, ἵνα πᾶς ὁ πιςδύων εἰς ἐμὲ, ἐν
τῇ σκοτίᾳ μὴ μείνῃ, καὶ ἐάντις μου ἀ-
κούσῃ τῶν ῥημάτων, καὶ μὴ πιςδύσῃ,
ἐγὼ οὐ κρίνω αὐτόν. Οὐ γὰρ ἦλθον
ἵνα κρίνω τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σώσω
τὸν κόσμον. Ὁ ἀθετῶν ἐμὲ, καὶ μὴ
λαμβάνων τὰ ῥήματά μου, ἔχει τὸν
κρίνοντα αὐτόν. ὁ λόγος ὃν ἐλάλησα,
ἐκεῖνος κρινεῖ αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέ-
ρᾳ, ὅτι ἐγὼ ἀφ' ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλάλησα,
ἀλλ' ὁ πέμψας με πατὴρ, αὐτός μοι ἐν-
κ ϛ'. τολὴν δέδωκε, τί εἴπω καὶ τί λαλήσω.
καὶ οἶδα, ὅτι ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ ζωὴ αἰώνιός
ἐστιν. ἃ οὖν ἐγὼ λαλῶ, καθὼς εἴρηκέ-
μοι ὁ πατὴρ, οὕτω λαλῶ.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ δ'.
Εἰς τὴν λειτουργίαν.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ρή.

Ὅτε ἦν, ἐλθόντος ἐν Βηθανίᾳ, ἐν οἰκίᾳ
Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, προσῆλθεν αὐτῷ
γυνὴ, ἀλάβαστρον μύρου ἔχουσα βαρυ-
τίμου, καὶ κατέχεεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς
αὐτοῦ ἀνακειμένου. Ἰδόντες δὲ οἱ μαθη-
ταὶ αὐτοῦ, ἠγανάκτησαν, λέγοντες. εἰς τί
ἡ ἀπώλεια αὕτη; ἠδύνατο γὰρ τοῦτο
τὸ μύρον πραθῆναι πολλοῦ, καὶ δοθῆναι
πτωχοῖς. Γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς. τί
κόπους παρέχετε τῇ γυναικί; ἔργον γὰρ
καλὸν εἰργάσατο εἰς ἐμέ. Τοὺς πτωχοὺς
γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ, οὐ
πάντοτε ἔχετε. Βαλοῦσα γὰρ αὕτη τὸ
μύρον τοῦτο ἐπὶ τοῦ σώματός μου, πρὸς
τὸ ἐνταφιάσαί με ἐποίησεν. Ἀμὴν
λέγω ὑμῖν, ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγ-
γέλιον τοῦτο, ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ λαλη-
θήσεται καὶ ὃ ἐποίησεν αὕτη, εἰς μνημόσυ-
νον αὐτῆς. Τότε πορευθεὶς εἷς τῶν δώδεκα
ὁ λεγόμενος Ἰούδας Ἰσκαριώτης πρὸς
τοὺς ἀρχιερεῖς, εἶπε. τί θέλετέ μοι δοῦναι
καὶ ἐγὼ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν; οἱ δὲ ἔστησαν
αὐτῷ τριάκοντα ἀργύρια. καὶ ἀπὸ τότε
ἐζήτει εὐκαιρίαν, ἵνα αὐτὸν παραδῷ.

σίμωνος ϑ τοῦ λεπροῦ, προσῆλθεν αὐτῷ
γυνὴ, ἀλάβαστρον μύρου ἔχουσα βαρυ-
τίμου, καὶ κατέχεεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς
αὐτοῦ ἀνακειμένου. Ἰδόντες δὲ οἱ μαθη-
ταὶ αὐτοῦ, ἠγανάκτησαν, λέγοντες. εἰς τί
ἡ ἀπώλεια αὕτη; ἠδύνατο γὰρ τοῦτο
τὸ μύρον πραθῆναι πολλοῦ, καὶ δοθῆναι
πτωχοῖς. Γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς. τί
κόπους παρέχετε τῇ γυναικί; ἔργον γὰρ
καλὸν εἰργάσατο εἰς ἐμέ. Τοὺς πτωχοὺς
γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ, οὐ
πάντοτε ἔχετε. Βαλοῦσα γὰρ αὕτη τὸ
μύρον τοῦτο ἐπὶ τοῦ σώματός μου, πρὸς
τὸ ἐνταφιάσαί με ἐποίησεν. Ἀμὴν
λέγω ὑμῖν, ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγ-
γέλιον τοῦτο, ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ λαλη-
θήσεται καὶ ὃ ἐποίησεν αὕτη, εἰς μνημόσυ-
νον αὐτῆς. Τότε πορευθεὶς εἷς τῶν δώδεκα
ὁ λεγόμενος Ἰούδας Ἰσκαριώτης πρὸς
τοὺς ἀρχιερεῖς, εἶπε. τί θέλετέ μοι δοῦναι
καὶ ἐγὼ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν; οἱ δὲ ἔστησαν
αὐτῷ τριάκοντα ἀργύρια. καὶ ἀπὸ τότε
ἐζήτει εὐκαιρίαν, ἵνα αὐτὸν παραδῷ.

σος'. α.

σοζ'. δ'.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ ε. εἰς τὸν ὄρθρον,
Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. ρή.

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ, Ἤγγιζεν ἡ ἑορτὴ τῶν
ἀζύμων, ἡ λεγομένη πάσχα. καὶ ἐζήτουν
οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ γραμματεῖς,
τὸ, πῶς ἀνέλωσι τὸν Ἰησοῦν, ἐφοβοῦντο γὰρ
τὸν λαόν. Εἰσῆλθε δὲ ὁ Σατανᾶς εἰς Ἰού-
δαν τὸν ἐπικαλούμενον Ἰσκαριώτην,
ὄντα ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δώδεκα, καὶ ἀ-
πελθὼν, συνελάλησε τοῖς ἀρχιερεῦ-
σι, καὶ γραμματεῦσι, καὶ στρατηγοῖς, τὸ
πῶς, αὐτὸν παραδῷ αὐτοῖς, καὶ ἐ-
χάρησαν. καὶ συνέθεντο ἀργύριον δοῦναι, καὶ ἐξωμολόγησε, καὶ
ἐζήτει

σοη'. α.

σξβ'. γ'.

σξγ'. β'.

ἐζήτει δικαιέως τὸν παραδοῦναι αὐτὸν
αὐτοῖς ἄτερ ὄχλου. Ἦλθε δὲ ἡ ἡμέρα
τῶν ἀζύμων, ἐν ᾗ ἔδει θύεσθαι τὸ
πάσχα. καὶ ἀπέστειλε πέτρον καὶ ἰωάν-
νην, εἰπών, πορευθέντες, ἑτοιμάσατε
ἡμῖν τὸ πάσχα, ἵνα φάγωμεν. Οἱ δὲ
εἶπον αὐτῷ. ποῦ θέλεις ἑτοιμάσωμεν; Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς. ἰδοὺ εἰσελθόντων
ὑμῶν εἰς τὴν πόλιν, συναντήσει ὑμῖν
ἄνθρωπος κεράμιον ὕδατος βαστάζων,
ἀκολουθήσατε αὐτῷ εἰς τὴν οἰκίαν,
ἣν εἰσπορεύεται, καὶ ἐρεῖτε τῷ οἰκοδε-
σπότῃ τῆς οἰκίας. λέγει ὁ διδάσκαλος,
ποῦ ἐστὶ τὸ κατάλυμα, ὅπου τὸ πάσχα
μετὰ τῶν μαθητῶν μου φάγω; κἀ-
κεῖνος ὑμῖν δείξει ἀνώγεον μέγα
ἐστρωμένον, ἐκεῖ ἑτοιμάσατε. Ἀπελ-
θόντες δὲ, εὗρον καθὼς εἴρηκεν αὐ-
τοῖς, καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα. Καὶ ὅτε
ἐγένετο ἡ ὥρα, ἀνέπεσε, καὶ οἱ δώδε-
κα ἀπόστολοι σὺν αὐτῷ. καὶ εἶπε πρὸς
αὐτούς. Ἐπιθυμίᾳ ἐπεθύμησα τοῦ-
το τὸ πάσχα φαγεῖν μεθ' ὑμῶν πρὸ
τοῦ με παθεῖν. λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οὐκ
ἔτι οὐ μὴ φάγω ἐξ αὐτοῦ, ἕως ὅτου πλη-
ρωθῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ. Καὶ δε-
ξάμενος ποτήριον, εὐχαριστήσας εἶ-
πε. λάβετε τοῦτο, καὶ διαμερίσατε
ἑαυτοῖς, λέγω γὰρ ὑμῖν. ὅτι οὐ μὴ πίω
ἀπὸ τοῦ γενήματος τῆς ἀμπέλου,
ἕως ὅτου ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἔλθῃ.
Καὶ λαβὼν ἄρτον, εὐχαριστήσας
ἔκλασε, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς, λέγων.
Τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου τὸ ὑπὲρ ὑμῶν
διδόμενον. τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν
ἀνάμνησιν. Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον,
μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέγων. Τοῦτο τὸ
Εὐαγγέλιον.

Περὶ τοῦ πάσχα. νε'.

σξγ'. ί.

σξί. β.

σξς'. ά.

πατήριον, ἡ καινὴ διαθήκη ἐν τῷ αἵματί μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχυνόμενον. σξή. β.
Πλὴν ἰδοὺ ἡ χεὶρ τοῦ παραδιδόντος με, μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς τραπέζης. Καὶ ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου πορεύεται κατὰ τὸ ὡρισμένον· πλὴν, οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, δι' οὗ παραδίδοται. Καὶ αὐτοὶ ἤρξαντο ζητεῖν πρὸς ἑαυτοὺς, τὸ, τίς ἄρα εἴη ἐξ αὐτῶν, ὁ τοῦτο μέλλων πράσσειν. Ἐγένετο δὲ καὶ φιλονεικία ἐν αὐτοῖς, τὸ τίς αὐτῶν δοκεῖ εἶναι μείζων, Περὶ τῆς φιλονεικησάντων τις. ιζ'.
Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς. οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν κυριεύουσιν αὐτῶν, καὶ οἱ ἐξουσιάζοντες αὐτῶν, εὐεργέται καλοῦνται. ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλ' ὁ μείζων ἐν ὑμῖν, γενέσθω ὡς ὁ νεώτερος, καὶ ὁ ἡγούμενος, ὡς ὁ διακονῶν. Τίς γὰρ μείζων, ὁ ἀνακείμενος, ἢ ὁ διακονῶν; οὐχὶ ὁ ἀνακείμενος; ἐγὼ δὲ εἰμὶ ἐν μέσῳ ὑμῶν, ὡς ὁ διακονῶν. σοά. ί.
ὑμεῖς δὲ ἐστε οἱ διαμεμενηκότες μετ' ἐμοῦ ἐν τοῖς πειρασμοῖς μου. κἀγὼ διατίθεμαι ὑμῖν, καθὼς διέθετό μοι ὁ πατήρ μου βασιλείαν, ἵνα ἐσθίητε καὶ πίνητε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου ἐν τῇ βασιλείᾳ μου, καὶ καθίσησθε ἐπὶ θρόνων, κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ. Εἶπε δὲ ὁ κύριος, σίμων, σίμων. ἰδοὺ ὁ σατανᾶς, ἐξῃτήσατο ὑμᾶς, τοῦ σινιάσαι ὡς τὸν σῖτον. ἐγὼ δὲ ἐδεήθην περὶ σοῦ, ἵνα μὴ ἐκλείπῃ ἡ πίστις σου. καὶ σύποτε ἐπιστρέψας, στήριξον τοὺς ἀδελφούς σου. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ. κύριε, μετὰ σοῦ, ἑτοιμός εἰμι, καὶ εἰς φυλακὴν, καὶ εἰς θάνατον πορεύεσθαι. Ὁ δὲ εἶπε, λέγω σοι Πέτρε, οὐ μὴ φωνήσει σήμερον ἀλέκτωρ, σοά. ί. σογ. ί. Περὶ τῆς ἀπαρνήσεως τοῦ σατανᾶ ἐ ί.

πωρ; πεινῆτε; ἀπαρνήσῃ, μὴ εἰδέναι με. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, ὅτε ἀπέστειλα ὑμᾶς, ἄτερ βαλαντίου, καὶ πήρας, καὶ ὑποδημάτων, μή τινος ὑστερήσατε; Οἱ δὲ εἶπον. οὐδενός. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς, ἀλλὰ νῦν ὁ ἔχων βαλάντιον ἀράτω, ὁμοίως καὶ πήραν. Καὶ ὁ μὴ ἔχων, πωλησάτω τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, καὶ ἀγορασάτω μάχαιραν. λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι ἔτι τοῦτο τὸ γεγραμμένον δεῖ τελεσθῆναι ἐν ἐμοί, τὸ, καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη, καὶ γὰρ τὰ περὶ ἐμοῦ τέλος ἔχει. οἱ δὲ εἶπον, κύριε, ἰδοὺ μάχαιραι ὧδε δύο. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς. ἱκανόν ἐστι. Καὶ ἐξελθὼν, ἐπορεύθη κατὰ τὸ ἔθος εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν. ἠκολούθησαν δὲ αὐτῷ, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον τοῦ νιπτῆρος, ά.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. μδ΄.

Ω καιρῷ ἐκείνῳ, εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς, ὅτι πάντα δέδωκεν αὐτῷ ὁ πατὴρ εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐξῆλθε, καὶ πρὸς τὸν θεὸν ὑπάγει, ἐγείρεται ἐκ τοῦ δείπνου, καὶ τίθησι τὰ ἱμάτια αὐτοῦ. Καὶ λαβὼν λέντιον, διέζωσεν ἑαυτόν. Εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν νιπτῆρα. Καὶ ἤρξατο νίπτειν τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν, καὶ ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ, ᾧ ἦν διεζωσμένος. Ἔρχεται οὖν πρὸς σίμωνα πέτρον, καὶ λέγει αὐτῷ, ἐκεῖνος. κύριε, σύ μου νίπτεις τοὺς πόδας; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ. ὃ ἐγὼ ποιῶ, σὺ οὐκ οἶδας ἄρτι, γνώσῃ δὲ μετὰ ταῦτα. Λέγει αὐτῷ, πέτρος. οὐ μὴ νίψῃς τοὺς πόδας μου εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀπεκρίθη αὐτῷ Ἰησοῦς, ἐὰν μὴ νίψω σε, οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ. Λέγει αὐτῷ σίμων πέτρος, κύριε, μὴ τοὺς πόδας μου μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας, καὶ τὴν κεφαλήν. Λέγει αὐτῷ Ἰησοῦς. ὁ λελουμένος οὐ χρείαν ἔχει, ἢ τοὺς πόδας νίψασθαι, ἀλλ' ἔστι καθαρὸς ὅλος. καὶ ὑμεῖς καθαροί ἐστε, ἀλλ' οὐχὶ πάντες. Ἤδει γὰρ τὸν παραδιδόντα αὐτὸν, διὰ τοῦτο εἶπεν, οὐχὶ πάντες καθαροί ἐστε.

Εὐαγγέλιον β΄ τοῦ νιπτῆρος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. μέ.

Ω καιρῷ ἐκείνῳ, Ὅτε ἔνιψεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν, καὶ ἔλαβε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἀναπεσὼν πάλιν, εἶπεν αὐτοῖς. γινώσκετε τί πεποίηκα ὑμῖν; Ὑμεῖς φωνεῖτε με, ὁ κύριος καὶ ὁ διδάσκαλος, καὶ καλῶς λέγετε, εἰμὶ γὰρ. Εἰ οὖν ἐγὼ ἔνιψα ὑμῶν τοὺς πόδας, ὁ κύριος καὶ ὁ διδάσκαλος, καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων νίπτειν τοὺς πόδας. ὑπόδειγμα γὰρ δέδωκα ὑμῖν, ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ποιῆτε. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ. οὐδὲ ἀπόστολος μείζων τοῦ πέμψαντος αὐτόν. Εἰ ταῦτα οἴδατε, μακάριοί ἐστε, ἐὰν ποιῆτε αὐτά.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ ε.

Εἰς τὴν λειτουργίαν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ρζ΄.

Εἶπεν ὁ κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. Οἴδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας τὸ πάσχα γίνεται, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς τὸ σταυρωθῆναι. Τότε συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ γραμματεῖς, καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως, τοῦ λεγομένου καϊάφα,

φα, ἡ σωεβαλλόσωτο, ἵνα τὸν ἰῆ δόλῳ κρατήσωσι ἡ ἀποκτείνωσιν. Ἔλεγον δὲ, μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, ἵνα μὴ θόρυβος γένηται ἐν τῷ λαῷ. Τοῦ δὲ ἰῆ γενομένου ἐν Βηθανίᾳ, ἐν οἰκίᾳ σίμωνος τοῦ λεπροῦ, προσῆλθεν αὐτῷ γυνὴ ἀλάβαστρον μύρου ἔχουσα βαρυτίμου, καὶ κατέχεεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἀνακειμένου. Ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἠγανάκτησαν, λέγοντες· εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη; ἠδύνατο γὰρ τοῦτο τὸ μύρον πραθῆναι πολλοῦ, καὶ δοθῆναι τοῖς πτωχοῖς. Γνοὺς δὲ ὁ ἰῆς, εἶπεν αὐτοῖς, τί κόπους παρέχετε τῇ γυναικί; ἔργον γὰρ καλὸν εἰργάσατο εἰς ἐμέ. Τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ, οὐ πάντοτε ἔχετε. Βαλοῦσα γὰρ αὕτη τὸ μύρον τοῦτο ἐπὶ τοῦ σώματός μου, πρὸς τὸ ἐνταφιάσαι με ἐποίησεν. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν. ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο, ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ λαληθήσεται, καὶ ὃ ἐποίησεν αὕτη, εἰς μνημόσυνον αὐτῆς. Τότε πορευθεὶς εἷς τῶν δώδεκα ὁ λεγόμενος ἰούδας ἰσκαριώτης πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς, εἶπε· τί θέλετέ μοι δοῦναι, καὶ ἐγὼ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν; οἱ δὲ ἔστησαν αὐτῷ τριάκοντα ἀργύρια· καὶ ἀπὸ τότε ἐζήτει εὐκαιρίαν, ἵνα αὐτὸν παραδῷ. Τῇ δὲ πρώτῃ τῶν ἀζύμων, προσῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ ἰῇ, λέγοντες αὐτῷ, ποῦ θέλεις ἑτοιμάσωμέν σοι φαγεῖν τὸ πάσχα; ὁ δὲ εἶπεν. ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν πρὸς τὸν δεῖνα, καὶ εἴπατε αὐτῷ. ὁ διδάσκαλος λέγει, ὁ καιρός μου ἐγγύς ἐστι, πρὸς σὲ ποιῶ τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου. Καὶ ἐποίησαν οἱ μαθηταὶ, ὡς συνέταξεν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς, καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα. Ὀψίας δὲ γενομένης, ἀνέκειτο μετὰ τῶν δώδεκα. Εἰδὼς δὲ ὁ ἰησοῦς, ὅτι πάντα δέδωκεν αὐτῷ ὁ πατὴρ εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐξῆλθε, καὶ πρὸς τὸν θεὸν ὑπάγει, ἐγείρεται ἐκ τοῦ δείπνου, καὶ τίθησι τὰ ἱμάτια αὐτοῦ. καὶ λαβὼν λέντιον, διέζωσεν ἑαυτόν, εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν νιπτῆρα, καὶ ἤρξατο νίπτειν τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν, καὶ ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ, ᾧ ἦν διεζωσμένος. Ἔρχεται οὖν πρὸς σίμωνα πέτρον, καὶ λέγει αὐτῷ ἐκεῖνος. κύριε, σύ μου νίπτεις τοὺς πόδας; Ἀπεκρίθη ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ. ὃ ἐγὼ ποιῶ, σὺ οὐκ οἶδας ἄρτι, γνώσῃ δὲ μετὰ ταῦτα. Λέγει αὐτῷ πέτρος· οὐ μὴ νίψῃς τοὺς πόδας μου εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἰησοῦς, ἐὰν μὴ νίψωσε, οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ. Λέγει αὐτῷ σίμων πέτρος, κύριε, μὴ τοὺς πόδας μου μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας, καὶ τὴν κεφαλήν. λέγει αὐτῷ ὁ ἰῆς. ὁ λελουμένος, οὐ χρείαν ἔχει, ἢ τοὺς πόδας νίψασθαι, ἀλλ' ἔστι καθαρὸς ὅλος, καὶ ὑμεῖς καθαροί ἐστε, ἀλλ' οὐχὶ πάντες. Ἤδει γὰρ τὸν παραδιδόντα αὐτόν, διὰ τοῦτο εἶπεν, οὐχὶ πάντες καθαροί ἐστε. Ὅτε οὖν ἔνιψε τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ ἔλαβε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἀναπεσὼν πάλιν, εἶπεν αὐτοῖς. Γινώσκετε τί πεποίηκα ὑμῖν; Ὑμεῖς φωνεῖτέ με, ὁ διδάσκαλος καὶ ὁ κύριος, καὶ καλῶς λέγετε, εἰμὶ γὰρ. εἰ οὖν ἐγὼ ἔνιψα ὑμῶν τοὺς πόδας, ὁ κύριος καὶ ὁ διδάσκαλος, καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων νίπτειν

φπ. σις. ἀ Περὶ τῆς ἀλυψάσης τὸ μύρον. ξβ'. σος'. δ'. σογ. δ'. Ἐκ τοῦ κατὰ ἰωάννην. Κεφ. ΙΓ'. μδ'. ρλ'. γ'. περὶ τοῦ Περὶ τοῦ πατῆρος ρις'. Περὶ τοῦ πάσχα. ξγ'.

ISMANOGLIO

πτειν σοῦ πόδας. ὑπόδειγμα γὰρ δέ-
ριζ. ι. δωκα ὑμῖν, ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα
ὑμῖν, ϗ ὑμεῖς ποιῆτε. Ἀμὴν ἀμὴν
λέγω ὑμῖν. οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τ
κυρίου αὐτοῦ, οὐδὲ ἀπόστολος μείζων τ
πέμψαντος αὐτόν. Εἰ ταῦτα οἴδα-
τε, μακάριοί ἐστε, ἐὰν ποιῆτε αὐτά.
Πάλιν Ματθ. ρπ'. ϛ'. Καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν, εἶπεν. ἀμὴν
λέγω ὑμῖν, εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει-
με. Καὶ λυπούμενοι σφόδρα, ἤρ-
ξαντο λέγειν αὐτῷ ἕκαστος αὐτῶν,
ρπά. β. μήτι ἐγώ εἰμι κύριε; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
εἶπεν. ὁ ἐμβάψας μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ
τρυβλίῳ τὴν χεῖρα, οὗτος με παραδώ-
σει. Ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει, κα-
ρπβ. ϛ'. θὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ. οὐαὶ δὲ τῷ
ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, δι' οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδί-
δοται. καλὸν ἦν αὐτῷ εἰ οὐκ ἐγεννή-
ρπγ'. θη ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος. Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰού-
δας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν, εἶπε, μήτι ἐ-
γώ εἰμι ῥαββί; λέγει αὐτῷ, σὺ εἶπας.
Ἐσθιόντων δὲ αὐτῶν, λαβὼν Ἰησοῦς τὸν
ἄρτον, ϗ εὐχαριστήσας, ἔκλασε ϗ ἔδί-
δου τοῖς μαθηταῖς, ϗ εἶπε. Λάβετε
φάγετε, τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου. Καὶ
Περὶ τοῦ μυστικοῦ δείπνου. ξ'. λαβὼν τὸ ποτήριον, ϗ εὐχαριστήσας,
ἔδωκεν αὐτοῖς, λέγων. Πίετε ἐξ αὐ-
τοῦ πάντες, τοῦτό ἐστι τὸ αἷμά μου τὸ τῆς
καινῆς διαθήκης, τὸ περὶ πολλῶν ἐκ-
χυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ πίω ἀπάρτι
ἐκ τούτου τοῦ γενήματος τῆς ἀμπέλου,
ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ὅταν αὐτὸ πί-
νω μεθ' ὑμῶν καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ
τοῦ πατρός μου. Καὶ ὑμνήσαντες, ἐξῆλ-
θον εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν. Τότε λέγει
αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. πάντες ὑμεῖς σκανδαλι-

σθήσεσθε ἐν ἐμοὶ, ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ,
γέγραπται γὰρ, πατάξω τὸν ποιμένα, σπή. ζ.
ϗ διασκορπισθήσονται τὰ πρόβατα
τῆς ποίμνης. μετὰ δὲ τὸ ἐγερθῆναί με,
προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γαλιλαίαν.
Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπεν αὐτῷ. σπή. ά.
εἰ πάντες σκανδαλισθήσονται ἐν σοὶ,
ἐγὼ δὲ, οὐδέποτε σκανδαλισθήσομαι.
Ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς. ἀμὴν λέγω σοι. ὅτι σέι.
ἐν ταύτῃ τῇ νυκτὶ, πρὶν ἀλέκτορα φω- ς'.
νῆσαι, τρὶς ἀπαρνήσῃ με. Λέγει αὐτῷ
ὁ Πέτρος, καὶ δέῃ με συν σοὶ ἀποθα-
νεῖν, οὐ μήποτε ἀπαρνήσομαι. ὁμοίως δὲ
ϗ πάντες οἱ μαθηταὶ εἶπον. Τότε ἔρ- σειά.
χεται μετ' αὐτῶν ὁ Ἰς, εἰς χωρίον λε- ά. σειβ.
γόμενον Γεθσημανῆ, ϗ λέγει τοῖς ς'.
μαθηταῖς αὐτοῦ, καθήσατε αὐτοῦ, ἕως
οὗ ἀπελθὼν προσεύξομαι ἐκεῖ. Καὶ
παραλαβὼν τὸν Πέτρον, ϗ τοὺς δύο
υἱοὺς Ζεβεδαίου, ἤρξατο λυπεῖσθαι, ϗ
ἀδημονεῖν. Τότε λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς.
Περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχή μου ἕως θανά-
του, μείνατε ὧδε, ϗ γρηγορεῖτε μετ'
ἐμοῦ. Καὶ προσελθὼν μικρὸν, ἔπεσεν
ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, προσευχόμενος,
καὶ λέγων, πάτερ μου, εἰ δυνατόν ἐστι, πα-
ρελθέτω ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο.
πλὴν οὐχ' ὡς ἐγὼ θέλω, ἀλλ' ὡς σύ. Ἐκ τοῦ
Ὤφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος ἀπ' οὐρανοῦ, καπὶ λε-
ἐνισχύων αὐτόν. Καὶ γενόμενος ἐν καῦ. Κυρ.
ἀγωνίᾳ, ἐκτενέστερον προσηύχετο. κβ'. ρδ'.
Ἐγένετο δὲ ὁ ἱδρὼς αὐτοῦ, ὡσεὶ θρόμ- σπγ'.
βοι αἵματος καταβαίνοντες ἐπὶ τὴν ε.
γῆν. Καὶ ἀναστὰς ἀπὸ τῆς προσευχῆς,
ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς, ϗ εὑρίσκει Πάλιν
αὐτοὺς καθεύδοντας, ϗ λέγει τῷ πέτρῳ, Ματθ.
εἶπε; οὐκ ἰσχύσατε μίαν ὥραν γρηγορῆ- κϛ'.
σαι

σαι μετ' ἐμοῦ; Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν. τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ, ἀσθενής. Πάλιν ἐκ δευτέρου ἀπελθὼν, προσηύξατο, λέγων. πάτερμου, εἰ οὐ δύναται τοῦτο τὸ ποτήριον παρελθεῖν ἀπ' ἐμοῦ, ἐὰν μὴ αὐτὸ πίω, γενηθήτω τὸ θέλημά σου. Καὶ ἐλθὼν εὑρίσκει αὐτοὺς πάλιν καθεύδοντας, ἦσαν γὰρ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν βεβαρυμένοι, καὶ ἀφεὶς αὐτοὺς, ἀπελθὼν πάλιν, προσηύξατο ἐκ τρίτου, τὸν αὐτὸν λόγον εἰπών. Τότε ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτοῖς. καθεύδετε τὸ λοιπὸν, καὶ ἀναπαύεσθε, ἰδοὺ ἤγγικεν ἡ ὥρα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἁμαρτωλῶν. Ἐγείρεσθε, ἄγωμεν, ἰδοὺ ἤγγικεν ὁ παραδιδούς με. Καὶ ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἰδοὺ ἰούδας εἷς τῶν δώδεκα, ἦλθε, καὶ μετ' αὐτοῦ, ὄχλος πολὺς μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων, ἀπὸ τῶν ἀρχιερέων, καὶ πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ. Ὁ δὲ παραδιδοὺς αὐτὸν, ἔδωκεν αὐτοῖς σημεῖον, λέγων. ὃν ἂν φιλήσω, αὐτός ἐστι, κρατήσατε αὐτόν. Καὶ εὐθέως προσελθὼν, τῷ ἰῇ, εἶπε. χαῖρε ῥαββὶ. καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. Ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, ἑταῖρε, ἐφ' ᾧ πάρει; Τότε προσελθόντες, ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸν ἰῆ, καὶ ἐκράτησαν αὐτόν. Καὶ ἰδοὺ εἷς τῶν μετὰ ἰησοῦ ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἀπέσπασε τὴν μάχαιραν αὐτοῦ. καὶ παίσας τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως, ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον. Τότε λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς. ἀπόστρεψόν σου τὴν μάχαιραν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς. πάντες γὰρ οἱ λαβόντες μάχαιραν, ἐν μαχαίρᾳ ἀποθανοῦνται. Ἢ δοκεῖς ὅτι οὐ δύναμαι ἄρτι παρακαλέσαι τὸν πατέρα μου, καὶ παραστήσει μοι πλείους, ἢ δώδεκα λεγεῶνας ἀγγέλων; πῶς οὖν πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ, ὅτι οὕτως δεῖ γενέσθαι; Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, εἶπεν ὁ ἰησοῦς τοῖς ὄχλοις, ὡς ἐπὶ λῃστὴν ἐξήλθετε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με: καθ' ἡμέραν πρὸς ὑμᾶς ἐκαθεζόμην, διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με. Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῶσι αἱ γραφαὶ τῶν προφητῶν. Τότε οἱ μαθηταὶ πάντες ἀφέντες αὐτὸν, ἔφυγον. Οἱ δὲ κρατήσαντες τὸν ἰησοῦν, ἀπήγαγον πρὸς καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα, ὅπου οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ ἀρχιερεῖς συνήχθησαν. Ὁ δὲ πέτρος ἠκολούθει αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν, ἕως τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρχιερέως, καὶ εἰσελθὼν ἔσω, ἐκάθητο μετὰ τῶν ὑπηρετῶν, ἰδεῖν τὸ τέλος. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ πρεσβύτεροι, καὶ τὸ συνέδριον ὅλον, ἐζήτουν ψευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ ἰησοῦ, ὅπως θανατώσωσιν αὐτὸν, καὶ οὐχ εὗρον. καὶ πολλῶν ψευδομαρτύρων προσελθόντων, οὐχ εὗρον. Ὕστερον δὲ, προσελθόντες δύο ψευδομάρτυρες, εἶπον. οὗτος ἔφη, δύναμαι καταλύσαι τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ, καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομῆσαι αὐτόν. Καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχιερεὺς, εἶπεν αὐτῷ. οὐδὲν ἀποκρίνῃ, τί σοῦ καταμαρτυροῦσιν; Ὁ δὲ ἰησοῦς ἐσιώπα. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἀρχιερεὺς, εἶπεν αὐτῷ, ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος, ἵνα ἡμῖν εἴπῃς, εἰ σὺ εἶ ὁ

χξ ὁ υ͗ὸς τοῦ θεοῦ. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰ͞ς, σὺ εἶπας. πλὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν υ͗ὸν τοῦ ἀνθ͞υ, καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως, κ͗ ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐ͞ρ. Τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέῤῥηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ λέγων, ὅτι ἐβλασφήμησε. Τί ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρτύρων; ἴδε νῦν ἠκούσατε τὴν βλασφημίαν αὐτοῦ, τί ὑμῖν δοκεῖ; οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπον. ἔνοχος θανάτου ἐστί. Τότε ἐνέπτυσαν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, κ͗ ἐκολάφισαν αὐτόν. οἱ δὲ ἐῤῥάπισαν, λέγοντες, προφήτευσον ἡμῖν χ͞ε, τίς ἐστιν ὁ παίσας σε; Ὁ δὲ Πέτρος ἔξω ἐκάθητο ἐν τῇ αὐλῇ, κ͗ προσῆλθεν αὐτῷ μία παιδίσκη, λέγουσα, κ͗ σὺ ἦσθα μετὰ Ἰ͞υ τοῦ γαλιλαίου. Ὁ δὲ ἠρνήσατο ἔμπροσθεν αὐτῆς πάντων, λέγων. οὐκ οἶδα τί λέγεις. Ἐξελθόντα δὲ αὐτὸν εἰς τὸν πυλῶνα, εἶδεν αὐτὸν ἄλλη, κ͗ λέγει τοῖς ἐκεῖ, κ͗ οὗτος ἦν μετὰ Ἰ͞υ τοῦ ναζωραίου. Κ͗ πάλιν ἠρνήσατο μετ' ὅρκου, ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. Μετὰ μικρὸν δὲ προσελθόντες οἱ ἑστῶτες, εἶπον τῷ Πέτρῳ, ἀληθῶς κ͗ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ. κ͗ γὰρ ἡ λαλιά σου δῆλόν σε ποιεῖ. Τότε ἤρξατο καταναθεματίζειν κ͗ ὀμνύειν, ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. Κ͗ αὐτέως, ἀλέκτωρ ἐφώνησε. κ͗ ἐμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ ῥήματος Ἰησοῦ, εἰρηκότος αὐτῷ, ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρὶς ἀπαρνήσῃ με, κ͗ ἐξελθὼν ἔξω, ἔκλαυσε πικρῶς. Πρωΐας δὲ γενομένης, συμβούλιον ἔλαβον πάντες οἱ ἀρχιερεῖς κ͗ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ κ͗ τοῦ Ἰ͞υ, ὥστε θανατῶσαι αὐτόν. Κ͗ δήσαντες αὐτόν, ἀπήγαγον, κ͗ παρέδωκαν αὐτὸν Ποντίῳ Πιλάτῳ τῷ ἡγεμόνι.

ιβ'. μ.
ιγ'. α
ιδ'. α.
τε'. α.

ΙΓ'.

Εὐαγγέλιον α'. τῶν ἁγίων παθῶν.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. μφ.

Ἔπεν ὁ Ἰ͞ς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. Νῦν ἐδοξάσθη ὁ υ͗ὸς τοῦ ἀνθ͞υ, κ͗ ὁ θ͞ς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ. Εἰ ὁ θ͞ς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ, κ͗ ὁ θ͞ς δοξάσει αὐτὸν ἐν ἑαυτῷ, κ͗ αὐθὺς δοξάσει αὐτόν. Τεκνία, ἔτι μικρὸν, μεθ' ὑμῶν εἰμὶ. ζητήσετέ με, κ͗ καθὼς εἶπον τοῖς Ἰουδαίοις, ὅτι ὅπου ὑπάγω ἐγὼ, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν. κ͗ ὑμῖν λέγω ἄρτι. Ἐντολὴν καινὴν δίδωμι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς, ἵνα κ͗ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. Ἐν τούτῳ γνώσονται πάντες, ὅτι ἐμοὶ μαθηταί ἐστε, ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις. Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος. κ͗, πῦ ὑπάγεις; Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰ͞ς. ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, οὐ δύνασαί μοι νῦν ἀκολουθῆσαι, ὕστερον δὲ ἀκολουθήσεις μοι. Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος. κ͗, διὰ τί οὐ δύναμαί σοι ἀκολουθῆσαι ἄρτι; τὴν ψυχήν μου ὑπὲρ σοῦ θήσω. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰ͞ς. τὴν ψυχήν σου ὑπὲρ ἐμοῦ θήσεις; Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, οὐ μὴ ἀλέκτωρ φωνήσει, ἕως οὗ ἀπαρνήσῃ με τρίς. Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία. πιστεύετε εἰς τὸν θ͞ν, κ͗ εἰς ἐμὲ πιστεύετε. ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρός μου, μοναὶ πολλαί εἰσιν. εἰ δὲ μὴ, εἶπον ἂν ὑμῖν, πορεύομαι ἑτοιμάσαι τόπον ὑμῖν. Κ͗ ἐὰν πορευθῶ κ͗ ἑτοι-

ιδ'. α.
τκε'. α.
ιδ'. μζ. ρκζ'. ι.

ἑτοιμάσω ὑμῖν τόπον, πάλιν ἔρχομαι, καὶ παραλήψομαι ὑμᾶς πρὸς ἐμαυτόν, ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ, κὴ ὑμεῖς ἦτε, κὴ ὅπου ἐγὼ ὑπάγω οἴδατε, κὴ τὴν ὁδὸν οἴδατε. Λέγει αὐτῷ Θωμᾶς, κέ, οὐκ οἴδαμεν ποῦ ὑπάγεις, κὴ πῶς δυνάμεθα τὴν ὁδὸν εἰδέναι; Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰς, ἐγώ εἰμι ἡ ὁδὸς, καὶ ἡ ἀλήθεια, κὴ ἡ ζωή· οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν πρά, εἰ μὴ δι' ἐμοῦ. Εἰ ἐγνώκειτέ με, κὴ τὸν πρά μου ἐγνώκειτε ἄν. καὶ ἀπ' ἄρτι γινώσκετε αὐτὸν, καὶ ἑωράκατε αὐτόν. Λέγει αὐτῷ Φίλιππος, κέ, δεῖξον ἡμῖν τὸν πρά καὶ ἀρκεῖ ἡμῖν. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰς. τοσοῦτον χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμὶ, καὶ οὐκ ἔγνωκάς με Φίλιππε; ὁ ἑωρακὼς ἐμὲ, ἑώρακε τὸν πρά, καὶ πῶς σὺ λέγεις, δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα; οὐ πιστεύεις ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πρὶ, κὴ ὁ πὴρ ἐν ἐμοί ἐστι; Τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ μη ν. λαλῶ ὑμῖν, ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐ λαλῶ. ὁ δὲ πατὴρ ὁ ἐν ἐμοὶ μὼν, αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα. πιστεύετέ μοι, ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πρὶ, καὶ ὁ πὴρ ἐν ἐμοὶ, εἰ δὲ μὴ, διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πιστεύετέ μοι. Ἀμὴν ἀμὴν, λέγω ὑμῖν· ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, τὰ ἔργα, ἃ ἐγὼ ποιῶ, κἀκεῖνος ποιήσει, καὶ μείζονα τούτων ποιήσει· ὅτι ρκη. ἐγὼ πρὸς τὸν πατέρα μου πορεύομαι, Καὶ ὅτι ἂν αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, τοῦτο ποιήσω, ἵνα δοξασθῇ ὁ πὴρ ἐν τῷ υἱῷ. Ἐάν τι αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ ποιήσω. Ἐὰν ἀγαπᾶτέ με, τὰς ἐντολὰς τὰς ἐμὰς τηρήσατε· κὴ ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα, κὴ ἄλλον παράκλητον δώσει ὑμῖν. ἵνα μὼν μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα, τὸ πῦ τῆς ἀληθείας, ὃ ὁ κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν, ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτὸ, οὐδὲ γινώσκει αὐτό. ὑμεῖς δὲ γινώσκετε αὐτό, ὅτι παρ' ὑμῖν μὼν, καὶ ἐν ὑμῖν ἔσται. Οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς. ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. Ἔτι μικρὸν, κὴ ὁ κόσμος με οὐκέτι θεωρεῖ, ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτέ με, ὅτι ἐγὼ ζῶ, κὴ ὑμεῖς ζήσεσθε. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, γνώσεσθε ὑμεῖς, ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρί μου, κὴ ὑμεῖς ἐν ἐμοὶ, κἀγὼ ἐν ὑμῖν. Ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς μου, καὶ τηρῶν αὐτὰς, ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με. Ὁ δὲ ἀγαπῶν με, ρκθ. ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ πατρός μου, καὶ ἐγὼ ἀγαπήσω αὐτὸν, καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ ἐμαυτόν. Λέγει αὐτῷ Ἰούδας οὐχ ὁ Ἰσκαριώτης, κύριε, κὴ τί γέγονεν, ὅτι ἡμῖν μέλλεις ἐμφανίζειν σεαυτὸν, κὴ οὐχὶ τῷ κοσμῳ; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰς, καὶ εἶπεν αὐτῷ. ἐάν τις ἀγαπᾷ με, τὸν λόγον μου τηρήσει. καὶ ὁ πατήρ μου ἀγαπήσει αὐτὸν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλευσόμεθα, καὶ μονὴν παρ' αὐτῷ ποιήσομεν. Ὁ μὴ ἀγαπῶν με, ρλ. τοὺς λόγους μου οὐ τηρεῖ· καὶ ὁ λόγος ὃν ἀκούετε, οὐκ ἔστιν ἐμὸς, ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με πατρός. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, παρ' ὑμῖν μὼν. Ὁ δὲ παράκλητος τὸ πῦ τὸ ἅγιον, ὃ πέμψει ὁ πατὴρ ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐκεῖνος ρλβ. ὑμᾶς διδάξει πάντα, καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα, ὅσα εἶπον ὑμῖν. Εἰρήνην ἀφίημι ὑμῖν. εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν. οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν, ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν. Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία, μηδὲ δειλιάτω. Ἠκούσατε, ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν. ὑπάγω, κὴ μς.

γω, καὶ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. εἰ ἠγαπᾶτέ με, ἐχάρητε ἄν, ὅτι εἶπον, πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα· ὅτι ὁ πατήρ μου μείζων μού ἐστι. καὶ νῦν εἴρηκα ὑμῖν, πρὶν γενέσθαι, ἵνα ὅταν γένηται, πιστεύσητε. Οὐκ ἔτι πολλὰ λαλήσω μεθ' ὑμῶν. ἔρχεται γὰρ ὁ τοῦ κόσμου τούτου ἄρχων, καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν. Ἀλλ' ἵνα γνῶ ὁ κόσμος, ὅτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα. καθὼς ἐνετείλατό μοι ὁ πατήρ, οὕτω ποιῶ. Ἐγείρεσθε ἄγωμεν ἐντεῦθεν. Ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ πατήρ μου ὁ γεωργός ἐστι. πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπόν, αἴρει αὐτό, καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον, καθαίρει αὐτό, ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ. Ἤδη ὑμεῖς καθαροί ἐστε, διὰ τὸν λόγον ὃν λελάληκα ὑμῖν, μείνατε ἐν ἐμοί, κἀγὼ ἐν ὑμῖν. καθὼς τὸ κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἀφ' ἑαυτοῦ, ἐὰν μὴ μείνῃ ἐν τῇ ἀμπέλῳ, οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς, ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μείνητε. Ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα. Ὁ μένων ἐν ἐμοὶ, κἀγὼ ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπὸν πολύν. ὅτι χωρὶς ἐμοῦ, οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν. Ἐάν μή τις μείνῃ ἐν ἐμοί, ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα. καὶ ἐξηράνθη, καὶ συνάγουσιν αὐτά. καὶ εἰς τὸ πῦρ βάλλουσι, καὶ καίεται. Ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοὶ, καὶ τὰ ῥήματά μου ἐν ὑμῖν μείνῃ, ὃ ἐὰν θέλητε, αἰτήσεσθε, καὶ γενήσεται ὑμῖν. Ἐν τούτῳ ἐδοξάσθη ὁ πατήρ μου ἵνα καρπὸν πολὺν φέρητε, καὶ γενήσεσθε ἐμοὶ μαθηταί. Καθὼς ἠγάπησέ με ὁ πατὴρ, κἀγὼ ἠγάπησα ὑμᾶς, μείνατε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ. Ἐὰν τὰς ἐντολάς μου τηρήσετε, μενεῖτε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου, καθὼς ἐγὼ τὰς ἐντολὰς τοῦ πατρός μου τετήρηκα, καὶ μένω αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ, ἐν ὑμῖν μείνῃ, καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ. Αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἡ ἐμὴ, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς. μείζονα ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει, ἵνα τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θῇ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ. Ὑμεῖς φίλοι μού ἐστε, ἐὰν ποιῆτε ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν. οὐκ ἔτι ὑμᾶς λέγω δούλους, ὅτι ὁ δοῦλος οὐκ οἶδε τί ποιεῖ αὐτοῦ ὁ κύριος, ὑμᾶς δὲ εἴρηκα φίλους, ὅτι πάντα ἃ ἤκουσα παρὰ τοῦ πατρός μου, ἐγνώρισα ὑμῖν. Οὐχ ὑμεῖς με ἐξελέξασθε, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς, καὶ ἔθηκα ὑμᾶς, ἵνα ὑμεῖς ὑπάγητε, καὶ καρπὸν φέρητε, καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν, μένῃ. ἵνα ὅ, τι ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δῷ ὑμῖν. Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει, ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. Μνημονεύετε τοῦ λόγου, οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν. οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ. Εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν. εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν· καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν. Ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν, διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἴδασι τὸν πέμψαντά με. Εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον, νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἁμαρτίας

ρμδ'. τίας αὐτῶν. Ὁ ἐμὲ μισῶν, καὶ τὸν πα-
ι'. τέρα μου μισεῖ. εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίη-
σα ἐν αὐτοῖς, ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν,
ρμέ. ἁμαρτίαν οὐκ εἴχοσαν. νῦν δὲ καὶ ἑωράκασι,
ι'. καὶ μεμισήκασι, καὶ ἐμὲ καὶ τὸν
πατέρα μου. Ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λό-
γος, ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν.
ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν. Ὅταν δὲ ἔλ-
Περὶ τοῦ παρα- θῃ ὁ παράκλητος, ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν
κλήτου παρὰ τοῦ πατρός, τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ
ις'. παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος
μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ. καὶ ὑμεῖς δὲ μαρ-
τυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστε.
ρμς'. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ
ά. σκανδαλισθῆτε. Ἀποσυναγώγους
ποιήσουσιν ὑμᾶς. ἀλλ' ἔρχεται ὥρα,
ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξῃ λα-
τρείαν προσφέρειν τῷ θεῷ. Καὶ ταῦ-
τα ποιήσουσιν, ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν πατέρα,
οὐδὲ ἐμέ. Ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑ-
μῖν, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα, μνημονεύ-
ητε αὐτῶν, ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν. Ταῦτα
ρμζ'. δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς οὐκ εἶπον, ὅτι μεθ' ὑ-
μῶν ἤμην. νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν
πέμψαντά με, καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἐρω-
τᾷ με, Ποῦ ὑπάγεις; ἀλλ' ὅτι ταῦτα
λελάληκα ὑμῖν, ἡ λύπη πεπλήρω-
κεν ὑμῶν τὴν καρδίαν. Ἀλλ' ἐγὼ τὴν
ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν. συμφέρει ὑμῖν
ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω. ἐὰν γὰρ ἐγὼ μὴ ἀ-
πέλθω, ὁ παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται
πρὸς ὑμᾶς. ἐὰν δὲ πορευθῶ, πέμψω
αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος,
ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας,
καὶ περὶ δικαιοσύνης, καὶ περὶ κρίσεως.
Περὶ ἁμαρτίας μέν, ὅτι οὐ πιστεύουσιν
εἰς ἐμέ. Περὶ δικαιοσύνης δέ, ὅτι πρὸς

ρος.
τὸν πατέρα μου ὑπάγω, καὶ οὐκέτι θεω-
ρεῖτέ με. Περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ ἄρχων
τοῦ κόσμου τούτου κέκριται. Ἔτι πολλὰ
ἔχω λέγειν ὑμῖν, ἀλλ' οὐ δύνασθε βαστά-
ζειν ἄρτι. ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος τὸ πνεῦ-
μα τῆς ἀληθείας, ὁδηγήσει ὑμᾶς εἰς
πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. οὐ γὰρ λαλήσῃ
ἀφ' ἑαυτοῦ. ἀλλ' ὅσα ἂν ἀκούσῃ, λα-
λήσει, καὶ τὰ ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ ὑ-
μῖν. ἐκεῖνος ἐμὲ δοξάσει, ὅτι ἐκ τοῦ
ἐμοῦ λήψεται, καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. Πάν- μδ'.
τα ὅσα ἔχει ὁ πατήρ, ἐμά ἐστι, διὰ τοῦτο εἶ-
πον, ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται, καὶ ἀναγ- ρμή.
γελεῖ ὑμῖν. Μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ γ'.
πάλιν μικρόν, καὶ ὄψεσθέ με, ὅτι ἐγὼ
ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα. Εἶπον οὖν ἐκ ρμθ'.
τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους, τί
ἐστιν τοῦτο, ὃ λέγει ἡμῖν. μικρὸν καὶ οὐ θεω-
ρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ-
με; καὶ ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν
πατέρα; Ἔλεγον οὖν, τί τοῦτο ἐστιν ὃ λέ-
γει, τὸ μικρόν; οὐκ οἴδαμεν τί λαλεῖ.
Ἔγνω οὖν ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ἤθελον αὐτὸν ἐρωτᾶν,
καὶ εἶπεν αὐτοῖς. περὶ τούτου ζητεῖτε
μετ' ἀλλήλων, ὅτι εἶπον, μικρὸν καὶ οὐ
θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψε-
σθέ με; Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ὅτι κλαύσετε καὶ θρηνήσετε ὑμεῖς,
ὁ δὲ κόσμος χαρήσεται, ὑμεῖς δὲ λυ-
πηθήσεσθε. ἀλλὰ ἡ λύπη ὑμῶν, εἰς
χαρὰν γενήσεται. Ἡ γυνὴ ὅταν τί-
κτῃ, λύπην ἔχει, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα αὐ-
τῆς, ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ παιδίον, οὐκέτι
μνημονεύει τῆς θλίψεως, διὰ τὴν χα-
ρὰν, ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσ-
μον. Καὶ ὑμεῖς οὖν, λύπην μὲν νῦν ἔχε-
τε, πάλιν δὲ ὄψομαι ὑμᾶς, καὶ χα-
ρήσε-

ρήσεται ὑμῶν ἡ χαρδία, καὶ τὴν χαρὰν
ὑμῶν οὐδεὶς αἴρει ἀφ' ὑμῶν. καὶ ἐν ἐκεί-
νῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἐμὲ οὐκ ἐρωτήσετε οὐδέν.
ρν. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν. ὅτι ὅσα ἂν
δ'. αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου,
δώσει ὑμῖν. Ἕως ἄρτι, οὐκ ἠτήσατε
οὐδὲν ἐν τῷ ὀνόματί μου. αἰτεῖτε καὶ
ρνά. λείψεσθε, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ᾖ πεπλη-
έ. ρωμένη. Ταῦτα ἐν παροιμίαις λε-
λάληκα ὑμῖν. Ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ὅτε
οὐκέτι ἐν παροιμίαις λαλήσω ὑμῖν,
ἀλλὰ παῤῥησίᾳ περὶ τοῦ πατρὸς ἀναγγε-
λῶ ὑμῖν. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἐν τῷ
ὀνόματι μου αἰτήσεσθε. καὶ οὐ λέγω ὑ-
μῖν, ὅτι ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα περὶ
ὑμῶν. αὐτὸς γὰρ ὁ πατὴρ φιλεῖ ὑμᾶς, ὅτι
ὑμεῖς ἐμὲ πεφιλήκατε, καὶ πεπιστεύ-
κατε, ὅτι ἐγὼ παρὰ τοῦ θεοῦ ἐξῆλθον.
Ἐξῆλθον παρὰ τοῦ πατρὸς, καὶ ἐλήλυθα εἰς
τὸν κόσμον. πάλιν ἀφίημι τὸν κόσ-
μον, καὶ πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα. Λέ-
γουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἴδε νῦν
παῤῥησίᾳ λαλεῖς, καὶ παροιμίαν οὐδεμίαν
λέγεις, νῦν οἴδαμεν, ὅτι οἶδας
πάντα, καὶ οὐ χρείαν ἔχεις, ἵνα τίς σε ἐ-
ρωτᾷ. ἐν τούτῳ πιστεύομεν, ὅτι ἀπὸ θεοῦ
ρνβ. ἐξῆλθες. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. ἄρτι
γ'. πιστεύετε; ἰδοὺ ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐλή-
λυθεν, ἵνα σκορπισθῆτε ἕκαστος εἰς τὰ
ἴδια, καὶ ἐμὲ μόνον ἀφῆτε. καὶ οὐκ εἰμὶ
μόνος, ὅτι ὁ πατὴρ μετ' ἐμοῦ ἐστι. Ταῦτα
ρνγ. λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ἐν ἐμοὶ εἰρήνην
ἔχητε. ἐν τῷ κόσμῳ θλῖψιν ἔχετε.
Ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν
κόσμον. Ταῦτα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπή-
ιζ. ρε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρα-
νὸν, καὶ εἶπε, πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα, δό-

ξασόν σου τὸν υἱόν, ἵνα καὶ ὁ υἱός σου δοξά-
σῃ σε. καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν
πάσης σαρκὸς, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας
αὐτῷ, δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον. Αὕ-
τη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωὴ ἵνα γινώσκωσι
σὲ τὸν μόνον ἀληθινὸν θεὸν, καὶ ὃν ἀπέστει-
λας Ἰησοῦν χριστόν. Ἐγώ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς
γῆς, τὸ ἔργον ἐτελείωσα, ὃ δέδωκάς-
μοι ἵνα ποιήσω. καὶ νῦν δόξασόν με σὺ
πάτερ παρὰ σεαυτῷ, τῇ δόξῃ ᾗ εἶχον,
πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ σοί. Ἐ-
φανέρωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώ-
ποις, οὓς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου, σοὶ ἦσαν.
καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς δέδωκας, καὶ τὸν λόγον σου
τετηρήκασι. Νῦν ἔγνωκαν, ὅτι πάντα
ὅσα δέδωκάς μοι, παρὰ σοῦ εἰσιν. ὅτι τὰ
ῥήματα ἃ δέδωκάς μοι δέδωκα αὐ-
τοῖς, καὶ αὐτοὶ ἔλαβον, καὶ ἔγνωσαν ἀλη-
θῶς, ὅτι παρὰ σοῦ ἐξῆλθον, καὶ ἐπίστευ-
σαν, ὅτι σύ με ἀπέστειλας. Ἐγὼ περὶ
αὐτῶν ἐρωτῶ. οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρω-
τῶ, ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι
σοί εἰσι καὶ τὰ ἐμὰ πάντα, σά ἐστι, καὶ τὰ
σὰ, ἐμά. καὶ δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς.
καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἐν τῷ κόσμῳ. καὶ οὗτοι ἐν
τῷ κόσμῳ εἰσὶ. κἀγὼ πρὸς σὲ ἔρχο-
μαι. πάτερ ἅγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ
ὀνόματί σου, οὓς δέδωκάς μοι ἵνα ὦσιν
ἓν, καθὼς ἡμεῖς. Ὅτε ἤμην μετ' αὐ-
τῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς
ἐν τῷ ὀνόματί σου. οὓς δέδωκάς μοι ἐ-
φύλαξα. καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλε-
το, εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ἵνα ἡ γρα-
φὴ πληρωθῇ· νῦν δὲ πρὸς σὲ ἔρχο-
μαι. καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ,
ἵνα ἔχωσι τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πε-
πληρωμένην ἐν αὐτοῖς. Ἐγὼ δέδω-

κα

καὶ αὐτοῖς τὸν λόγον σου, καὶ ὁ κόσμος ἐμίσησεν αὐτούς. ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐκ τοῦ κόσμου, καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου. Οὐκ ἐρωτῶ, ἵνα ἄρῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόσμου, ἀλλ' ἵνα τηρήσῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ. ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰσί, καθὼς ἐγὼ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰμί. Ἁγίασον αὐτοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· Ὁ λόγος ὁ σὸς, ἀλήθειά ἐστι. Καθὼς ἐμὲ ἀπέστειλας εἰς τὸν κόσμον, κἀγὼ ἀπέστειλα αὐτοὺς εἰς τὸν κόσμον, καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἁγιάζω ἐμαυτὸν, ἵνα ὦσιν αὐτοὶ ἡγιασμένοι ἐν ἀληθείᾳ. Οὐ περὶ τούτων δὲ ἐρωτῶ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευόντων διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμὲ, ἵνα πάντες ἓν ὦσι, καθὼς σὺ πάτερ ἐν ἐμοὶ, κἀγὼ ἐν σοὶ, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἓν ὦσιν. ἵνα ὁ κόσμος πιστεύσῃ, ὅτι σύ με ἀπέστειλας, Καὶ ἐγὼ τὴν δόξαν ἣν δέδωκάς μοι, δέδωκα αὐτοῖς, ἵνα ὦσιν ἕν, καθὼς ἡμεῖς ἕν ἐσμεν· ἐγὼ ἐν αὐτοῖς, καὶ σὺ ἐν ἐμοὶ, ἵνα ὦσι τετελειωμένοι εἰς ἕν, καὶ ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος, ὅτι σύ με ἀπέστειλας. καὶ ἠγάπησας αὐτοὺς, καθὼς ἐμὲ ἠγάπησας. Πάτερ οὓς δέδωκάς μοι, θέλω ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ, κἀκεῖνοι ὦσι μετ' ἐμοῦ, ἵνα θεωρῶσι τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν, ἣν δέδωκάς μοι, ὅτι ἠγάπησάς με πρὸ καταβολῆς κόσμου. Πάτερ δίκαιε, καὶ ὁ κόσμος σε οὐκ ἔγνω, ἐγὼ δέ σε ἔγνων. καὶ οὗτοι ἔγνωσαν, ὅτι σύ με ἀπέστειλας, καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου, καὶ γνωρίσω, ἵνα ἡ ἀγάπη, ἣν ἠγάπησάς με, ἐν αὐτοῖς ᾖ, κἀγὼ ἐν αὐτοῖς. Ταῦτα εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς, ἐξῆλθε σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, πέραν τοῦ χειμάρρου τῶν

ιη'.

ιζ.

ρνδ'. γ.

ρνέ. ά.

ρνς'. ά.

κέδρων, ὅπου ἦν κῆπος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον, β'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. νή.

Ὦ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐξῆλθεν Ἰησοῦς, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, πέραν τοῦ χειμάρρου τῶν κέδρων· ὅπου ἦν κῆπος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. ᾔδει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν τὸν τόπον, ὅτι πολλάκις συνήχθη ἐκεῖ ὁ Ἰησοῦς μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. Ὁ οὖν Ἰούδας λαβὼν τὴν σπεῖραν, καὶ ἐκ τῶν ἀρχιερέων καὶ Φαρισαίων ὑπηρέτας, ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ φανῶν, καὶ λαμπάδων, καὶ ὅπλων. Ἰησοῦς οὖν εἰδὼς πάντα τὰ ἐρχόμενα ἐπ' αὐτὸν, ἐξελθὼν, εἶπεν αὐτοῖς, Τίνα ζητεῖτε; Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἐγώ εἰμι. Εἱστήκει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν, μετ' αὐτῶν. Ὡς οὖν εἶπεν αὐτοῖς, ὅτι ἐγώ εἰμι, ἀπῆλθον εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ ἔπεσον χαμαί. Πάλιν οὖν αὐτοὺς ἐπηρώτησε. Τίνα ζητεῖτε; Οἱ δὲ εἶπον, Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς. εἶπον ὑμῖν, ὅτι ἐγώ εἰμι. Εἰ οὖν ἐμὲ ζητεῖτε, ἄφετε τούτους ὑπάγειν. ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὃν εἶπεν, ὅτι οὓς δέδωκάς μοι, οὐκ ἀπώλεσα ἐξ αὐτῶν οὐδένα. Σίμων οὖν Πέτρος ἔχων μάχαιραν, εἵλκυσεν αὐτὴν, καὶ ἔπαισε τὸν τοῦ ἀρχιερέως δοῦλον, καὶ ἀπέκοψεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον τὸ δεξιόν, ἦν δὲ ὄνομα τῷ δούλῳ, Μάλχος. Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ. Βάλε τὴν μάχαιράν σου εἰς τὴν θήκην. τὸ ποτήριον ὃ δέδωκέ μοι ὁ πατήρ, οὐ μὴ πίω αὐτό; ἡ οὖν σπεῖρα καὶ ὁ χιλίαρχος,

ρνή. ά.

ρνθ'. ιε.

ρξ. ι.

ρξά. ά.

καὶ οἱ ὑπηρέται τῶν Ἰουδαίων, συνέλαβον τὸν Ἰν̄, καὶ ἔδησαν αὐτὸν, καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν πρὸς Ἄνναν πρῶτον, ἦν γὰρ πενθερὸς τοῦ Καϊάφα, ὃς ἦν ἀρχιερεὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου· ἦν δὲ Καϊάφας, ὁ συμβουλεύσας τοῖς Ἰουδαίοις, ὅτι συμφέρει ἕνα ἄνθρωπον ἀπολέσθαι ὑπὲρ τοῦ λαοῦ. Ἠκολούθει δὲ τῷ Ἰῡ Σίμων Πέτρος, καὶ ὁ ἄλλος μαθητής. ὁ δὲ μαθητὴς ἐκεῖνος, ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ, καὶ συνεισῆλθε τῷ Ἰῡ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως. Ὁ δὲ Πέτρος εἰστήκει πρὸς τῇ θύρᾳ ἔξω. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ μαθητὴς ὁ ἄλλος, ὃς ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ, καὶ εἶπε τῇ θυρωρῷ, καὶ εἰσήγαγε τὸν Πέτρον. Λέγει οὖν ἡ παιδίσκη ἡ θυρωρὸς τῷ Πέτρῳ, μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν εἶ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; Λέγει ἐκεῖνος, οὐκ εἰμί. Εἰστήκεισαν δὲ οἱ δοῦλοι, καὶ ὑπηρέται, ἀνθρακιὰν πεποιηκότες, ὅτι ψῦχος ἦν, καὶ ἐθερμαίνοντο. ἦν δὲ μετ' αὐτῶν ὁ Πέτρος, ἑστὼς καὶ θερμαινόμενος. Ὁ οὖν ἀρχιερεὺς ἠρώτησε τὸν Ἰν̄ περὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ περὶ τῆς διδαχῆς αὐτοῦ. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς. ἐγὼ παρρησίᾳ ἐλάλησα τῷ κόσμῳ. ἐγὼ πάντοτε ἐδίδαξα ἐν συναγωγῇ, καὶ ἐν τῷ ἱερῷ, ὅπου πάντες οἱ Ἰουδαῖοι συνέρχονται, καὶ ἐν κρυπτῷ ἐλάλησα οὐδέν. τί με ἐπερωτᾷς; ἐπερώτησον τοὺς ἀκηκοότας, τί ἐλάλησα αὐτοῖς· ἴδε, οἵτινες οἴδασιν, ἃ εἶπον ἐγώ. Ταῦτα δὲ αὐτοῦ εἰπόντος, εἷς τῶν ὑπηρετῶν παρεστηκὼς, ἔδωκε ῥάπισμα τῷ Ἰῡ, εἰπών. οὕτως ἀποκρίνῃ τῷ ἀρχιερεῖ; Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰῡ, εἰ κακῶς ἐλάλησα, μαρτύρησον περὶ τοῦ κακοῦ, εἰ δὲ καλῶς, τί με δέρεις; Ἀπέστειλεν αὐτὸν ὁ Ἄννας δεδεμένον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα. Ἦν δὲ Σίμων Πέτρος, ἑστὼς καὶ θερμαινόμενος. εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ ὑπηρέται, μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶ; Ἠρνήσατο ἐκεῖνος καὶ εἶπεν, οὐκ εἰμί. Λέγει εἷς ἐκ τῶν δούλων τοῦ ἀρχιερέως, συγγενὴς ὢν, οὗ ἀπέκοψε Πέτρος τὸ ὠτίον. οὐκ ἐγώ σε εἶδον ἐν τῷ κήπῳ μετ' αὐτοῦ; Πάλιν οὖν ἠρνήσατο ὁ Πέτρος. καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησεν. Ἄγουσιν οὖν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ πραιτώριον, ἦν δὲ πρωΐ, καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ πραιτώριον, ἵνα μὴ μιανθῶσιν, ἀλλ' ἵνα φάγωσι τὸ πάσχα.

Εὐαγγέλιον, γ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ρθ.

Ὦ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ φαρισαῖοι κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν, ἀπήγαγον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα, ὅπου οἱ γραμματεῖς, καὶ οἱ πρεσβύτεροι συνήχθησαν· Ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν, ἕως τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρχιερέως. καὶ εἰσελθὼν ἔσω, ἐκάθητο μετὰ τῶν ὑπηρετῶν, ἰδεῖν τὸ τέλος. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι, καὶ τὸ συνέδριον ὅλον, ἐζήτουν ψευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὅπως θανατώσωσιν αὐτὸν καὶ οὐχ εὗρον. καὶ πολλῶν ψευδομαρτύρων προσελθόντων, οὐχ εὗρον. Ὕστερον δὲ, προσελθόντες δύο ψευδομάρτυρες, εἶπον· οὗτος ἔφη, δύναμαι καταλῦσαι τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ, καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομῆσαι αὐτόν. Καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχιερεὺς, εἶπεν αὐτῷ· οὐδὲν ἀποκρί-

κε Ζ'.

ρξς'. α. ρξζ.

ρι. α.

ρο α. ι.

ρο β'. α.

ροέ. α.

ροϛ'. α.

τζ'. δ'. Ἀρσις οἴτυ.

τη. β.

τθ. ς'.

κείνη, πίξ Τίσου καταμαρτυρθσιν; Ο' δὲ ἰησοῦς ἐσιώπα. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἀρχιερεὺς, εἶπεν αὐτῷ. ἐξορκίζωσε κ͞τ͞ξ͞ τῦ θ͞υ τοῦ ζῶντος, ἵνα ἡμῖν εἴπῃς, εἰ σὺ εἶ ὁ χ͞ς ὁ υἱὸς τοῦ θεῦ. Λέγει αὐτῷ ὁ ἰ͞ς, σὺ εἶπας, πλὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως, καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ. Τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, λέγων, ὅτι ἐβλασφήμησε. Τί ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρτύρων; ἴδε νῦν ἠκούσατε τὴν βλασφημίαν αὐτοῦ. τί ὑμῖν δοκεῖ; οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπον, ἔνοχος θανάτου ἐστί. Τότε ἐνέπτυσαν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἐκολάφισαν αὐτὸν, οἱ δὲ ἐρράπισαν λέγοντες. προφήτευσον ἡμῖν χ͞ε, τίς ἐστιν ὁ παίσας σε; Ο' δὲ πέτρος ἔξω ἐκάθητο ἐν τῇ αὐλῇ. καὶ προσῆλθεν αὐτῷ μία παιδίσκη, λέγουσα. καὶ σὺ ἦσθα μετὰ ἰῦ τοῦ γαλιλαίου. Ο' δὲ ἠρνήσατο ἔμπροσθεν αὐτῆς πάντων, λέγων. οὐκ οἶδα τί λέγεις. Ἐξελθόντα δὲ αὐτὸν εἰς τὸν πυλῶνα, εἶδεν αὐτὸν ἄλλη, καὶ λέγει τοῖς ἐκεῖ, καὶ οὗτος ἦν μετὰ ἰῦ τοῦ ναζωραίου. Καὶ πάλιν ἠρνήσατο μετ' ὅρκου, ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. Μετὰ μικρὸν δὲ προσελθόντες οἱ ἑστῶτες, εἶπον τῷ πέτρῳ, ἀληθῶς, καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ. καὶ γὰρ ἡ λαλιά σου, δῆλόν σε ποιεῖ. Τότε ἤρξατο καταναθεματίζειν καὶ ὀμνύειν, ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. Καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησε. καὶ ἐμνήσθη ὁ πέτρος τοῦ ῥήματος ἰησοῦ, εἰρηκότος αὐτῷ, ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρὶς ἀ-

ΙΗ'.

παρνήσῃ με. Καὶ ἐξελθὼν ἔξω, ἔκλαυσε πικρῶς.

Εὐαγγέλιον, δ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. νϑ'.

Ω καιρῷ ἐκείνῳ, Ἄγουσι τὸν ἰ͞ν ἀπὸ τοῦ καϊάφα εἰς τὸ πραιτώριον. ἦν δὲ πρωΐ· καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ πραιτώριον, ἵνα μὴ μιανθῶσιν, ἀλλ' ἵνα φάγωσι τὸ πάσχα. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ πιλάτος πρὸς αὐτοὺς, καὶ εἶπε. τίνα κατηγορίαν φέρετε κατὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ. εἰ μὴ ἦν οὗτος κακοποιὸς, οὐκ ἄν σοι παρεδώκαμεν αὐτόν. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ πιλάτος, λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς, καὶ κατὰ τὸν νόμον ὑμῶν, κρίνατε αὐτόν. Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ ἰουδαῖοι. ὑμῖν οὐκ ἔξεστιν ἀποκτεῖναι οὐδένα. ἵνα ὁ λόγος τοῦ ἰ͞υ πληρωθῇ, ὃν εἶπε, σημαίνων, ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνήσκειν. Εἰσῆλθεν οὖν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν ὁ πιλάτος, καὶ ἐφώνησε τὸν ἰ͞ν, καὶ εἶπεν αὐτῷ. σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων; Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἰ͞ς. ἀφ' ἑαυτοῦ σὺ τοῦτο λέγεις, ἢ ἄλλοισοί εἶπον περὶ ἐμοῦ; Ἀπεκρίθη ὁ πιλάτος, μήτι ἐγὼ ἰουδαῖός εἰμι; τὸ ἔθνος τὸ σὸν, καὶ οἱ ἀρχιερεῖς παρέδωκαίσε ἐμοί. τί ἐποίησας; Ἀπεκρίθη ὁ ἰ͞ς ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου. εἰ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἦν ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ, οἱ ὑπηρέται ἂν οἱ ἐμοὶ ἠγωνίζοντο, ἵνα μὴ παραδοθῶ τοῖς ἰουδαίοις· νῦν δὲ ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐντεῦθεν. Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ πιλάτος. οὐκοῦν βασιλεὺς εἶ σύ; Ἀπεκρίθη ὁ ἰ͞ς, σὺ λέγεις, ὅτι βασιλεύς εἰμι ἐγώ. Ἐγὼ εἰς τοῦτο γεγέννημαι, καὶ εἰς τοῦτο ἐλή-

ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον, ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ. πᾶς ὁ ὢν ἐκ τῆς ἀληθείας, ἀκούει μου τῆς φωνῆς. Λέγει αὐτῷ ὁ πιλάτος, τί ἐστιν ἀλήθεια. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, πάλιν ἐξῆλθε πρὸς τοὺς Ἰουδαίους, καὶ λέγει αὐτοῖς, ἐγὼ οὐδεμίαν αἰτίαν οὑρίσκω ἐν αὐτῷ. ἔστι δὲ συνήθεια ὑμῖν, ἵνα ἕνα ὑμῖν ἀπολύσω ἐν τῷ πάσχα. βούλεσθε οὖν ὑμῖν ἀπολύσω τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων; ρπδ΄. Ἐκραύγασαν οὖν πάντες, λέγοντες. μὴ τοῦτον ρπέ. ἀλλὰ τὸν Βαραββᾶν. ἦν δὲ ὁ Βαραββᾶς, λῃστής. Τότε οὖν ἔλαβεν ὁ πιλάτος τὸν Ἰν, καὶ ἐμαστίγωσε. καὶ οἱ στρατιῶται πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέθηκαν αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ, καὶ ἱμάτιον πορφυροῦν περιέβαλον αὐτὸν. καὶ ἔλεγον, χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. καὶ ἐδίδουν αὐτῷ ῥαπίσματα. ρπς΄. δ΄. Ἐξῆλθεν οὖν πάλιν ἔξω ὁ πιλάτος, καὶ λέγει αὐτοῖς. ἴδε ἄγω ὑμῖν αὐτὸν ἔξω, ἵνα γνῶτε, ὅτι ἐν αὐτῷ οὐδεμίαν αἰτίαν οὑρίσκω. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Ἰς ἔξω ρπζ. δ΄. φορῶν τὸν ἀκάνθινον στέφανον, καὶ τὸ πορφυροῦν ἱμάτιον, καὶ λέγει αὐτοῖς, ἴδε ὁ ἄνθρωπος. Ὅτε οὖν εἶδαν αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται, ἐκραύγασαν, ρπη. α΄. λέγοντες, σταύρωσον σταύρωσον αὐτόν. Λέγει αὐτοῖς ὁ πιλάτος, λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς, καὶ σταυρώσατε, ἐγὼ γὰρ οὐχ οὑρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν. Ἀπεκρίθησαν ρπθ. αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι. ἡμεῖς νόμον ἔχομεν, ι΄. καὶ κατὰ τὸν νόμον ἡμῶν, ὀφείλει ἀποθανεῖν, ὅτι ἑαυτὸν υἱὸν θεοῦ ἐποίησεν. Ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ πιλάτος τοῦτον τὸν λόγον, μᾶλλον ἐφοβήθη, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν, καὶ λέγει τῷ Ἰῳ. πόθεν εἶ σύ; Ὁ δὲ Ἰς, ἀπόκρισιν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ. λέγει οὖν αὐτῷ ὁ πιλάτος, ἐμοὶ οὐ λαλεῖς; οὐκ οἶδας ὅτι ἐξουσίαν ἔχω σταυρῶσαί σε, καὶ ἐξουσίαν ἔχω ἀπολύσαί σε. Ἀπεκρίθη Ἰς, οὐκ εἶχες ἐξουσίαν οὐδεμίαν κατ' ἐμοῦ, εἰ μὴ ἦν σοι δεδομένον ἄνωθεν. διὰ τοῦτο ὁ παραδιδούς με σοὶ, μείζονα ἁμαρτίαν ἔχει. Ἐκ τούτου ἐζήτει ὁ πιλάτος ἀπολύσαι αὐτόν. Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι ἔκραζον λέγοντες, ἐὰν τοῦτον ἀπολύσῃς, οὐκ εἶ φίλος τοῦ Καίσαρος. πᾶς ὁ βασιλέα ἑαυτὸν ποιῶν, ἀντιλέγει τῷ Καίσαρι. Ὁ οὖν πιλάτος, ἀκούσας τοῦτον τὸν λόγον, ἤγαγεν ἔξω τὸν Ἰν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ βήματος, εἰς τόπον λεγόμενον λιθόστρωτον, ἑβραϊστὶ δὲ γαββαθά. Ἦν δὲ παρασκευὴ τοῦ πάσχα, ὥρα ἦν ρπδ΄. ά. ὡσεὶ ἕκτη, καὶ λέγει τοῖς Ἰουδαίοις, ἴδε ὁ βασιλεὺς ὑμῶν. οἱ δὲ ἐκραύγασαν. ρπέ. ί. ἆρον, ἆρον, σταύρωσον αὐτόν. Λέγει αὐτοῖς ὁ πιλάτος. τὸν βασιλέα ὑμῶν σταυρώσω; Ἀπεκρίθησαν οἱ ἀρχιερεῖς, οὐκ ἔχομεν βασιλέα, εἰ μὴ Καίσαρα. Τότε οὖν παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς, ἵνα σταυρωθῇ. ρπς΄. κζ΄.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ρια΄.

Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ, Ἰδὼν Ἰούδας ὅτι ὁ Ἰς κατεκρίθη, μεταμεληθείς, ἀπέστρεψε τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῖς ἀρχιερεῦσι, καὶ τοῖς πρεσβυτέροις, λέγων. ἥμαρτον παραδοὺς αἷμα ἀθῷον. Οἱ δὲ εἶπον, τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ ὄψει. καὶ ῥίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ ναῷ, ἀνεχώρησε, καὶ ἀπελθὼν, ἀπήγξατο. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς λαβόντες τὰ ἀργύρια, εἶπον. οὐκ ἔξεστι βα- Πρὸ τῆς τοῦ Ἰούδα μεταμελείας μζ΄.

βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶ, ἐπεὶ τι-
μὴ αἵματός ἐστι. Συμβούλιον δὲ λαβόν-
τες, ἠγόρασαν ἐξ αὐτῶν, τὸν ἀγρὸν τ̃
κεραμέως, εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις. διὸ
ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος, ἀγρὸς αἵμα-
τος ἕως τῆς σήμερον. Τότε ἐπληρώθη τὸ
" ῥηθὲν διὰ Ἱερεμίου τ̃ προφήτου, λέγον-
" τος, καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια,
" τὴν τιμὴν τ̃ τετιμημένου. ὃν ἐτιμήσαν-
" το ἀπὸ υἱῶν Ἰσρ̃λ, καὶ ἔδωκαν αὐτὰ, εἰς τὸν
τκ'. α. ἀγρὸν τ̃ κεραμέως, καθὰ συνέταξέ-
μοι κ̃ς. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔστη ἔμπροσθεν τ̃
ἡγεμόνος. καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ ἡγε-
μών, λέγων. σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τ̃ Ἰου-
τκα. δ'. δαίων; Ὁ δὲ Ἰ̃ς ἔφη αὐτῷ, σὺ λέγεις.
καὶ ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν
ἀρχιερέων καὶ τῶν πρεσβυτέρων, οὐ-
δὲν ἀπεκρίνατο. Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Πι-
λάτος, οὐκ ἀκούεις, πόσα σου καταμαρτυ-
ροῦσι; Καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς οὐδὲ
τκβ'. β. ἓν ῥῆμα, ὥστε θαυμάζειν τὸν ἡγεμόνα
λίαν. Κατὰ δὲ ἑορτὴν, εἰώθει ὁ ἡγεμὼν
τκγ'. δ'. ἀπολύειν ἕνα τῷ ὄχλῳ δέσμιον, ὃν ἤθε-
λον. Εἶχον δὲ τότε δέσμιον ἐπίσημον,
λεγόμενον Βαραββᾶν. συνηγμένων
οὖν αὐτῶν, εἶπεν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος. τίνα
θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν, Βαραββᾶν, ἢ Ἰ̃ν
τὸν λεγόμενον χ̃ν; ᾔδει γὰρ ὅτι διὰ φθό-
τκδ'. ε. νον παρέδωκαν αὐτόν. Καθημένου δὲ αὐ-
τ̃ ἐπὶ τ̃ βήματος, ἀπέστειλε πρὸς αὐ-
τὸν ἡ γυνὴ αὐτ̃, λέγουσα, μηδὲν σοὶ κ̃ τῷ
δικαίῳ ἐκείνῳ. πολλὰ γὰρ ἔπαθον σή-
τκε'. α. μερον κατ' ὄναρ δι' αὐτόν. Οἱ δὲ ἀρχιε-
ρεῖς, κ̃ οἱ πρεσβύτεροι ἔπεισαν τοὺς ὄχ-
λους, ἵνα αἰτήσωνται τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ
Ἰ̃ν ἀπολέσωσιν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἡγε-
μὼν, εἶπεν αὐτοῖς. τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν

Εὐαγγέλιον.

δύο ἀπολύσω ὑμῖν; Οἱ δὲ εἶπον, Βα-
ραββᾶν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος, τί οὖν
ποιήσω Ἰ̃ν τὸν λεγόμενον χ̃ν; Λέγουσιν
πάντες, σταυρωθήτω. Ὁ δὲ ἡγεμὼν ἔ-
φη, τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν; Οἱ δὲ περισ-
σῶς ἔκραζον, λέγοντες, σταυρωθήτω. Ἰ- τκζ'.
δὼν δὲ ὁ Πιλάτος, ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ, ἀλ- ι.
λὰ μᾶλλον θόρυβος γίνεται, λαβὼν ὕ-
δωρ, ἀπενίψατο τὰς χεῖρας ἀπέναντι
τ̃ ὄχλου, λέγων. ἀθῷός εἰμι ἀπὸ τ̃ αἵ-
ματος τ̃ δικαίου τούτου, ὑμεῖς ὄψεσθε.
Καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς, εἶπε. τὸ
αἷμα αὐτ̃ ἐφ' ἡμᾶς κ̃ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡ-
μῶν. Τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραβ-
βᾶν, τὸν δὲ Ἰ̃ν φραγελλώσας, παρέδω-
κεν ἵνα σταυρωθῇ. Τότε οἱ στρατιῶται τ̃ τκλ'.
ἡγεμόνος παραλαβόντες τὸν Ἰ̃ν εἰς τὸ α.
πραιτώριον, συνήγαγον ἐπ' αὐτὸν ὅ-
λην τὴν σπεῖραν. κ̃ ἐκδύσαντες αὐτὸν,
περιέθηκαν αὐτῷ χλαμύδα κοκκίνην.
κ̃ πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐ-
πέθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτ̃, κ̃ κάλαμον ἐπὶ τὴν δεξιὰν αὐτ̃, κ̃ γονυ-
πετήσαντες ἔμπροσθεν αὐτ̃, ἐνέπαι-
ζον αὐτῷ, λέγοντες. χαῖρε ὁ βασιλεὺς
τῶν Ἰουδαίων. κ̃ ἐμπτύσαντες εἰς αὐτὸν,
ἔλαβον τὸν κάλαμον, κ̃ ἔτυπτον εἰς τὴν
κεφαλὴν αὐτ̃. Καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐ- τλ'.
τῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν χλαμύδα, κ̃ ε'.
ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτ̃, κ̃ ἀ-
πήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ σταυρῶσαι. Ἐξερ- τλά.
χόμενοι δὲ, εὗρον ἄνθρωπον κυρηναῖον, ὀνόμα- α.
τι Σίμωνα. τοῦτον ἠγγάρευσαν, ἵνα ἄρῃ
τὸν σταυρὸν αὐτ̃.